

بسمه تعالی

مهدی وحیدمقدم

۴۰۲۱۳۰۷۴

مینی پروژه شماره ۲ یادگیری ماشین

لینک google colab

<https://colab.research.google.com/drive/1f6R66Pw5fYVvqZhsgIIOQvk0WND755Mh?usp=sharing>

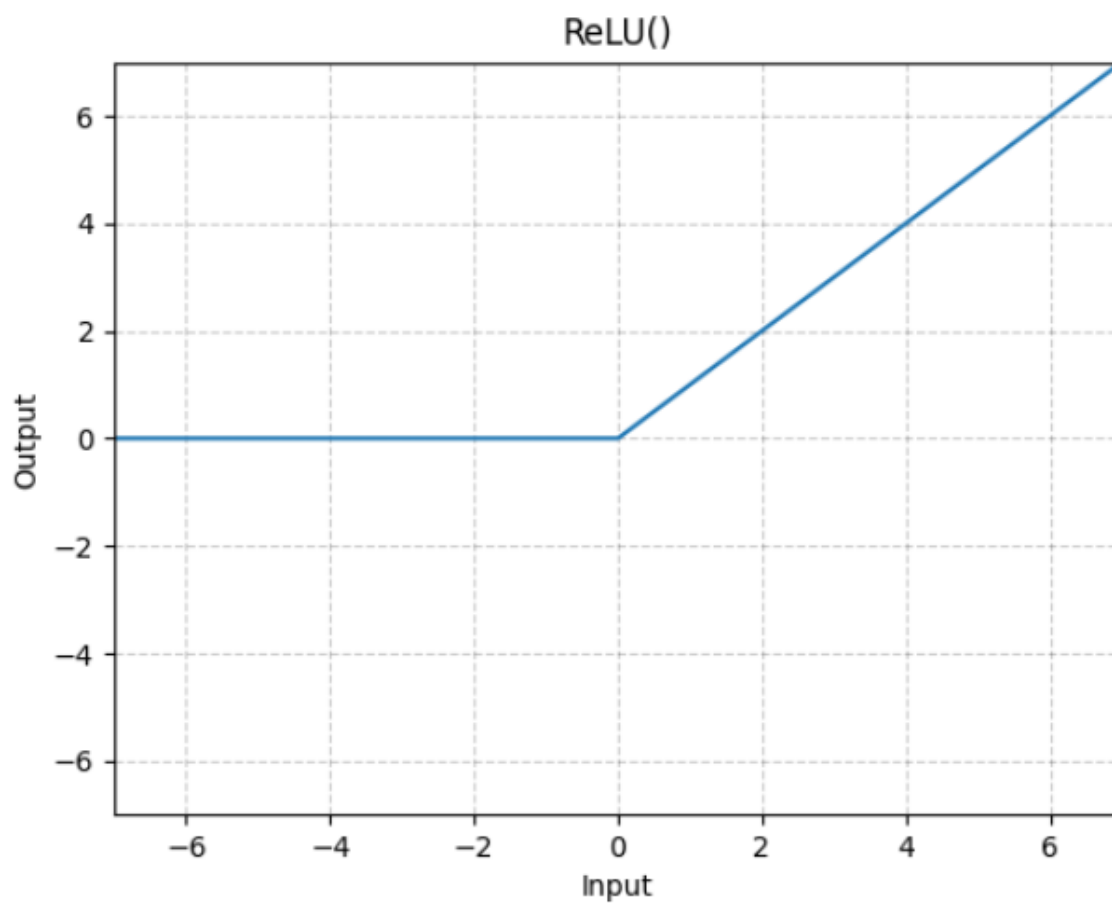
لینک گیت‌هاب

https://github.com/mvmoghadam1999/ML403_MP1_40213074/blob/main/MP2_ML_40213074/ML_MP2.ipynb

سوال ۱)

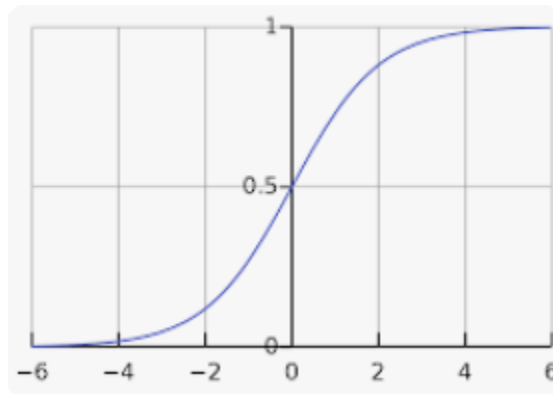
۱. فرض کنید در یک مسأله طبقه‌بندی دو کلاسه، دو لایه انتهایی شبکه شما فعال‌ساز ReLU و سیگموئید است. چه اتفاقی می‌افتد؟

تابع ReLU به صورت زیر است:

اگر مقادیر منفی به این تابع داده شود، آن را تبدیل به صفر می‌کند و اگر مقادیر مثبت داده شود، خروجی برابر خود آن عدد خواهد بود.

حال تابع sigmoid به صورت زیر است:

همان‌طور که گفته شد، خروجی تابع ReLU یک عدد بزرگتر مساوی صفر است که وقتی به تابع sigmoid داده می‌شود، خروجی همواره عددی بزرگتر از ۰.۵ خواهد بود.

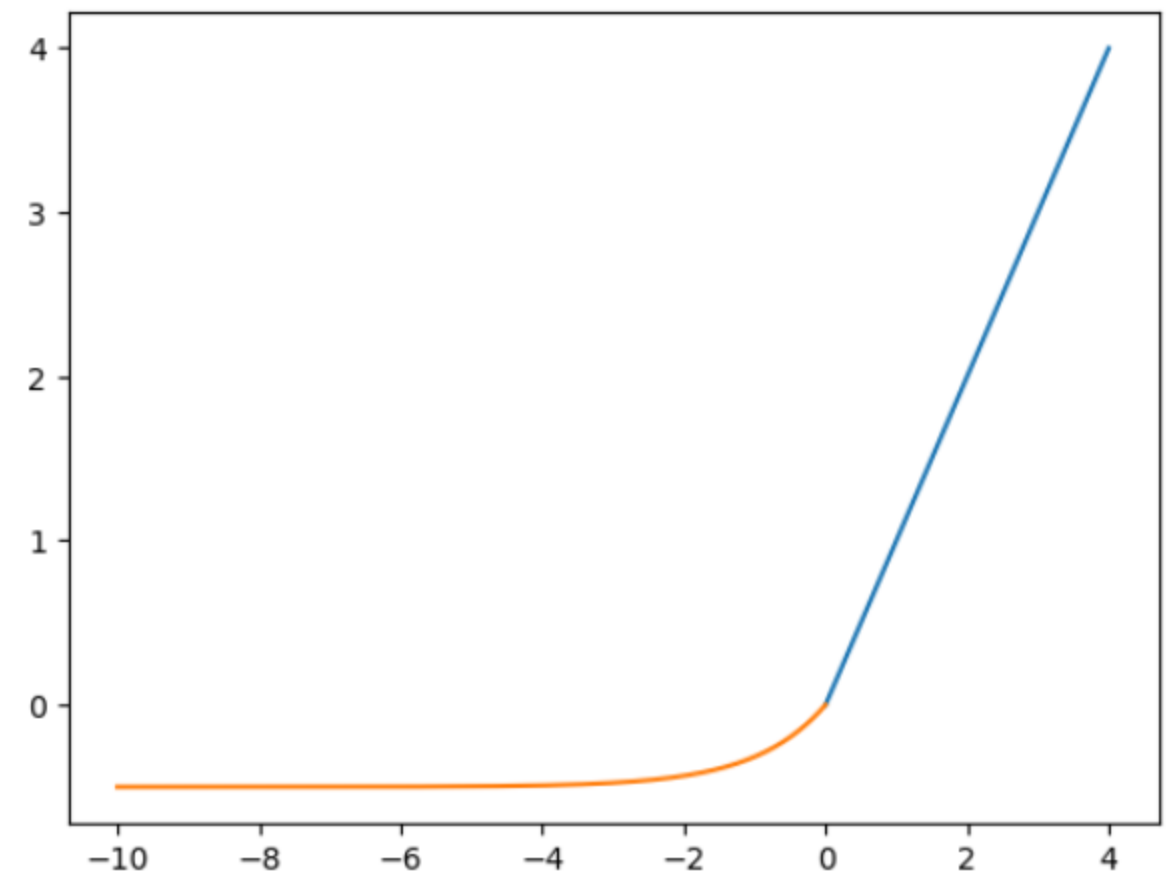
۲. یک جایگزین برای ReLU در معادله ۱ آورده شده است. ضمن محاسبه گرادیان آن، حداقل یک مزیت آن نسبت به ReLU را توضیح دهید.

$$\text{ELU}(x) = \begin{cases} x & x \geq 0 \\ \alpha(e^x - 1) & x < 0 \end{cases} \quad (۱)$$

گرادیان این تابع به صورت زیر است:

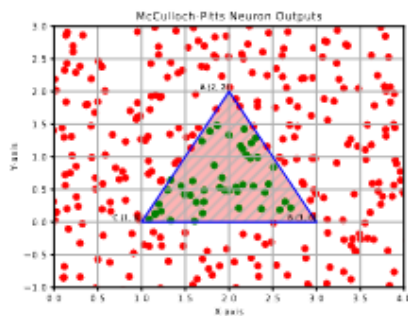
$$\text{for } x \geq 0 \rightarrow \frac{\partial f}{\partial x} = 1 \quad \text{for } x \leq 0 \rightarrow \frac{\partial f}{\partial x} = \alpha e^x$$

شکل این تابع برای $\alpha = 0.5$ به صورت زیر است:

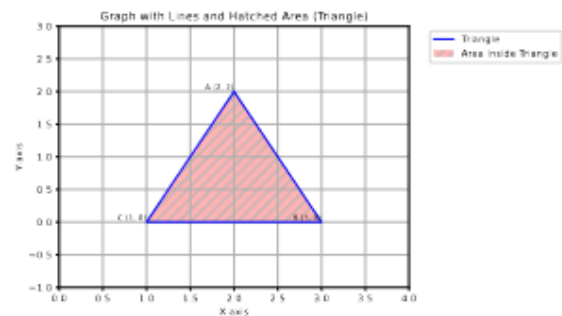

یکی از مزایای این تابع نسبت به تابع ReLU این است که تابع ReLU مشکل مرگ نورون دارد ؛ یعنی زمانی که ورودی صفر یا نزدیک به صفر باشد، تابع ReLU دیگر عملکردی ندارد و به بیان دیگر، می‌میرد. در این صورت، مقدار گرادیان تابع صفر می‌شود. اما این تابع با توجه به ضابطه‌ای که برای مقادیر کوچکتر از صفر x در نظر گرفته شده این مشکل را حل کرده است. لازم به ذکر است هر چه مقدار α به صفر نزدیک‌تر شود، شکل تابع به ReLU نزدیک‌تر می‌شود.

۳. به کمک یک نورون ساده یا پرسپترون یا نورون McCulloch-Pitts^۱ شبکه‌ای طراحی کنید که بتواند ناحیه هاشورزده داخل مثلثی که در نمودار شکل ۱ (آ) نشان داده شده را از سایر نواحی تفکیک کند. پس از انجام مرحله طراحی شبکه (که می‌تواند به صورت دستی انجام شود)، برنامه‌ای که در این دفترچه‌کد و در کلاس برای نورون McCulloch-Pitts آموخته‌اید را به گونه‌ای توسعه دهید که ۲۰۰۰ نقطه رندوم تولید کند و آن‌ها را به عنوان ورودی به شبکه طراحی شده توسط شما دهد و نقاطی که خروجی «۱» تولید می‌کنند را با رنگ سبز و نقاطی که خروجی «۰» تولید می‌کنند را با رنگ قرمز نشان دهد. خروجی تولیدشده توسط برنامه شما باید به صورتی که در شکل ۱ (ب) نشان داده شده است باشد (به محدوده عددی محورهای x و y هم دقت کنید). اثر اضافه کردن دو تابع فعال‌ساز مختلف به فرآیند تصمیم‌گیری را هم بررسی کنید.

(ب) خروجی مطلوب برنامه

(آ) نمودار هاشورزده مورد سوال

شکل ۱: نمودارهای مربوط به بخش «۳» سوال اول و خروجی برنامه.

بخش اول کد به صورت زیر است:

```
def ReLU(x):
    return max(0, x)
def sigmoid(x):
    return 1/(1+np.exp(-x))
class McCulloch_Pitts_neuron():

    def __init__(self, weights, threshold):
        self.weights = weights
        self.threshold = threshold

    def model(self, x):
        if self.weights @ x >= self.threshold:
            return 1
        else:
            return 0

    def model_ReLU(self, x):
        out_relu = ReLU((self.weights @ x) - self.threshold)
        if out_relu == (self.weights @ x) - self.threshold:
            return 1
        if out_relu == 0:
            return 0

    def model_sig(self, x):
        out_sig = sigmoid((self.weights @ x) - self.threshold)
        if out_sig >= 0.5:
```

```

    return 1
if out_sig <= 0.5:
    return 0

```

در این کد ابتدا دو تابع ReLU و sigmoid تعریف می‌شوند. سپس کلاس McCulloch_Pitts_neuron تعریف می‌شود. تابع اصلی این کلاس دو مقدار ورودی وزن و بایاس را می‌گیرد؛ سپس سه تابع برای مدل در این کلاس تعریف شده است. این توابع به ما کمک می‌کنند با توجه به این که نقاط درون ناحیه‌ی مدنظر قرار می‌گیرند یا خیر آن‌ها را به رنگ سبز یا قرمز نشان دهیم. فرق این سه تابع این است که مدل اول فعال‌ساز خاصی ندارد اما در مدل دوم از تابع فعال‌ساز ReLU و در مدل سوم از تابع فعال‌ساز sigmoid استفاده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود شرایط تعریف شده برای برچسب‌زنی به داده‌ها در هر تابع متفاوت است.

بخش دوم کد به صورت زیر است:

```

def Area(x, y):
    neur1 = McCulloch_Pitts_neuron([2, -1], 2)
    neur2 = McCulloch_Pitts_neuron([-2, -1], -6)
    neur3 = McCulloch_Pitts_neuron([0, 1], 0)
    neur4 = McCulloch_Pitts_neuron([1, 1, 1], 3)

    z1 = neur1.model(np.array([x, y]))
    z2 = neur2.model(np.array([x, y]))
    z3 = neur3.model(np.array([x, y]))
    z4 = neur4.model(np.array([z1, z2, z3]))

    return list([z4], neur1, neur2, neur3)
def Area_ReLU(x, y):
    neur1 = McCulloch_Pitts_neuron([2, -1], 2)
    neur2 = McCulloch_Pitts_neuron([-2, -1], -6)
    neur3 = McCulloch_Pitts_neuron([0, 1], 0)
    neur4 = McCulloch_Pitts_neuron([1, 1, 1], 3)

    z1 = neur1.model_ReLU(np.array([x, y]))
    z2 = neur2.model_ReLU(np.array([x, y]))
    z3 = neur3.model_ReLU(np.array([x, y]))
    z4 = neur4.model_ReLU(np.array([z1, z2, z3]))

    return list([z4], neur1, neur2, neur3)
def Area_sig(x, y):
    neur1 = McCulloch_Pitts_neuron([2, -1], 2)
    neur2 = McCulloch_Pitts_neuron([-2, -1], -6)
    neur3 = McCulloch_Pitts_neuron([0, 1], 0)
    neur4 = McCulloch_Pitts_neuron([1, 1, 1], 3)

    z1 = neur1.model_sig(np.array([x, y]))

```

```

z2 = neur2.model_sig(np.array([x, y]))
z3 = neur3.model_sig(np.array([x, y]))
z4 = neur4.model_sig(np.array([z1, z2, z3]))

return list([z4]) , neur1 , neur2 , neur3

```

این سه تابع Area تعریف شده هر یک یکی از سه مدل تعریف شده در کلاس بالا را استفاده می-کند تا نتیجه به ازای هر یک از مدل‌ها مشاهده شود. وزن‌ها و بایاس‌های در نظر گرفته شده در نورون‌های تعریف شده نیز به گونه ای است که سه خطی که برای یک مثلث در نظر گرفته می‌شود ارضا شود.

همچنین متغیرهای z1 تا z4 برای تشخیص نقاط سبز و قرمز می‌باشد. (تشخیص این که درون ناحیه قرار داریم یا خارج از آن)

بخش سوم کد به صورت زیر است:

```

import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt

num_points = 2000
x_values = np.random.uniform(0, 4, num_points)
y_values = np.random.uniform(-1, 3, num_points)

red_points = []
green_points = []

for i in range(num_points):
    z4_value = Area(x_values[i], y_values[i])
    if z4_value[0] == [0]:
        red_points.append((x_values[i], y_values[i]))
    else:
        green_points.append((x_values[i], y_values[i]))

red_x, red_y = zip(*red_points)
green_x, green_y = zip(*green_points)
x11 = np.linspace(1, 2, 1000)
x22 = np.linspace(2, 3, 1000)
x33 = np.linspace(1, 3, 1000)
y11 = ((-
z4_value[1].weights[0])*x11+z4_value[1].threshold)/(z4_value[1].weights[1])
y22 = ((-
z4_value[2].weights[0])*x22+z4_value[2].threshold)/(z4_value[2].weights[1])
y33 = ((-
z4_value[3].weights[0])*x33+z4_value[3].threshold)/(z4_value[3].weights[1])
xh = np.linspace(1, y33, 1000)
plt.figure(figsize=(8, 6))
plt.fill_between(x22, y22, y33, color = 'lightcoral')
plt.fill_between(x11, y11, y33, color = 'lightcoral')

```



```

plt.fill_between(x22, y22 , y33 , color='none', edgecolor='black', hatch="/")
plt.fill_between(x11, y11 , y33 , color='none', edgecolor='black', hatch="/")
plt.scatter(red_x, red_y, color='red', label='z4 = 0')
plt.scatter(green_x, green_y, color='green', label='z4 = 1')
plt.xlabel('X values')
plt.ylabel('Y values')
plt.title('McCulloch-Pitts Neuron Outputs')

plt.axvline(x=1, color='black', linestyle='--', label='x = 1')
plt.axvline(x=3, color='black', linestyle='-.', label='x = 3')
plt.axhline(y=0, color='black', linestyle=':', label='y = 0')
plt.axhline(y=2, color='black', linestyle='-', label='y = 2')

plt.plot(x11, y11 , color = 'blue' , linewidth = 2)
plt.plot(x22, y22 , color = 'blue' , linewidth = 2)
plt.plot(x33, y33 , color = 'blue' , linewidth = 2)
plt.grid(True)

plt.xlim(-1, 5)
plt.ylim(-1, 5)

plt.legend(loc='upper right', bbox_to_anchor=(1.2, 1.0))
plt.savefig('c.png', bbox_inches='tight')

plt.show()

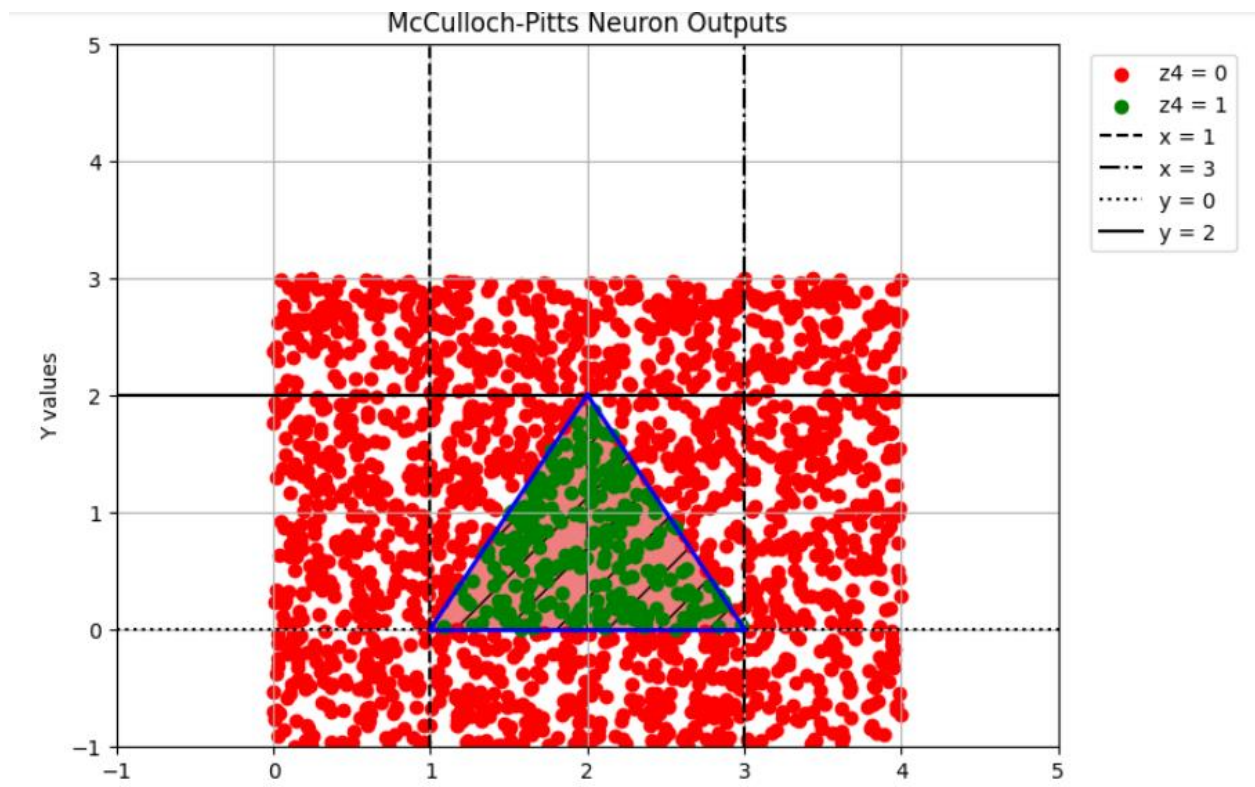
```

در این کد ابتدا ۲۰۰۰ نقطه با توزیع یونیفرم، با مقادیر X بین ۰ و ۴ و مقادیر Y بین منفی ۱ و ۳ تعریف می‌شوند. سپس یک لیست برای نقاط قرمز و یک لیست برای نقاط سبز تعریف می‌شود. سپس در یک حلقه همه نقاط تعریف شده بررسی می‌شوند و تابع `Area` بر روی آن‌ها اعمال می‌شود. اگر خروجی این تابع صفر باشد، آن نقطه در لیست نقاط قرمز و اگر خروجی تابع صفر نباشد (یعنی یک باشد) آن نقطه در لیست نقاط سبز قرار می‌گیرد.

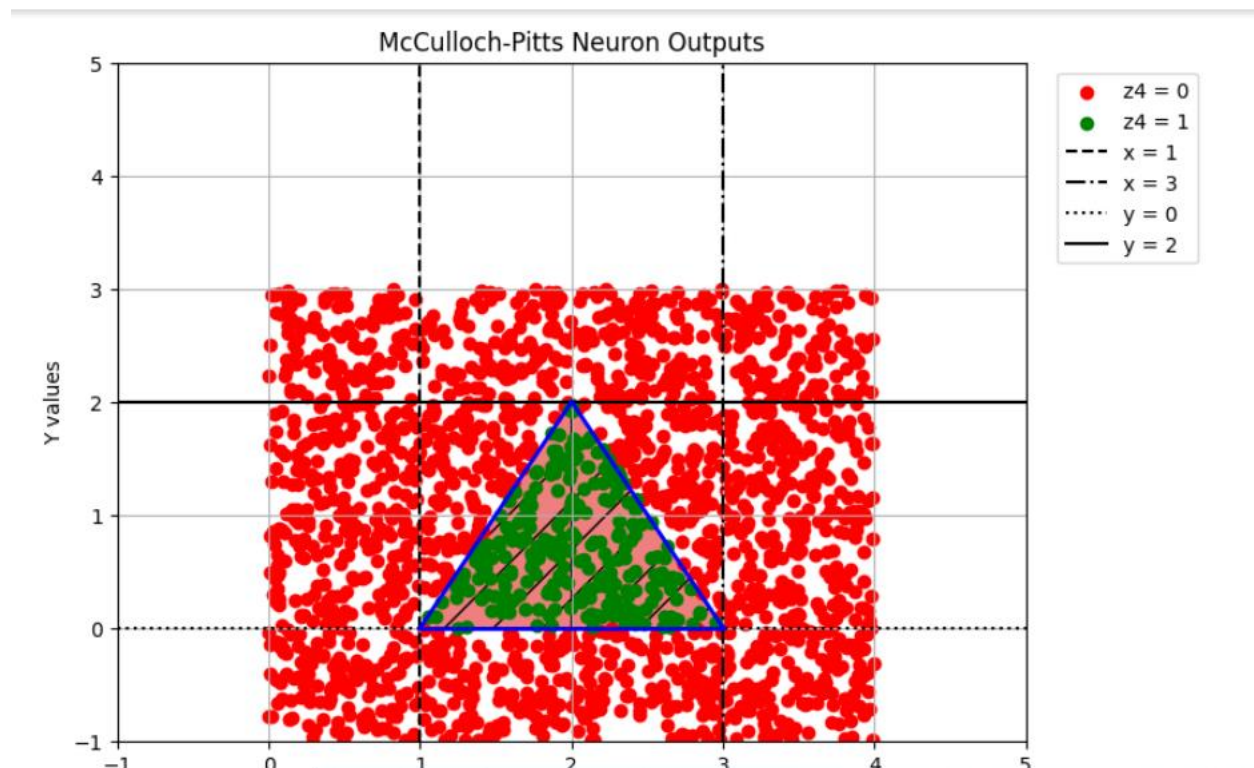
در تابع `Area` سه خروجی دیگر هم برای دریافت وزن‌ها و بایاسی که به درستی نقاط را تفکیک کرده‌اند، تعریف شده است. در قسمت رسم، ابتدا با توجه به وزن‌ها و بایاس‌ها معادلات خط تعریف شده است. سپس ابتدا ناحیه‌ی بین این سه خط رنگ می‌شود. سپس همین ناحیه با رنگ سیاه هاشور می‌خورد و در نهایت نقاط سبز و قرمز روی صفحه رسم می‌شوند.

برای دو تابع دیگر نیز کد به همین صورت است با این تفاوت که به جای تابع `Area` از توابع `Area_sig` و `Area_ReLU` استفاده شده است.

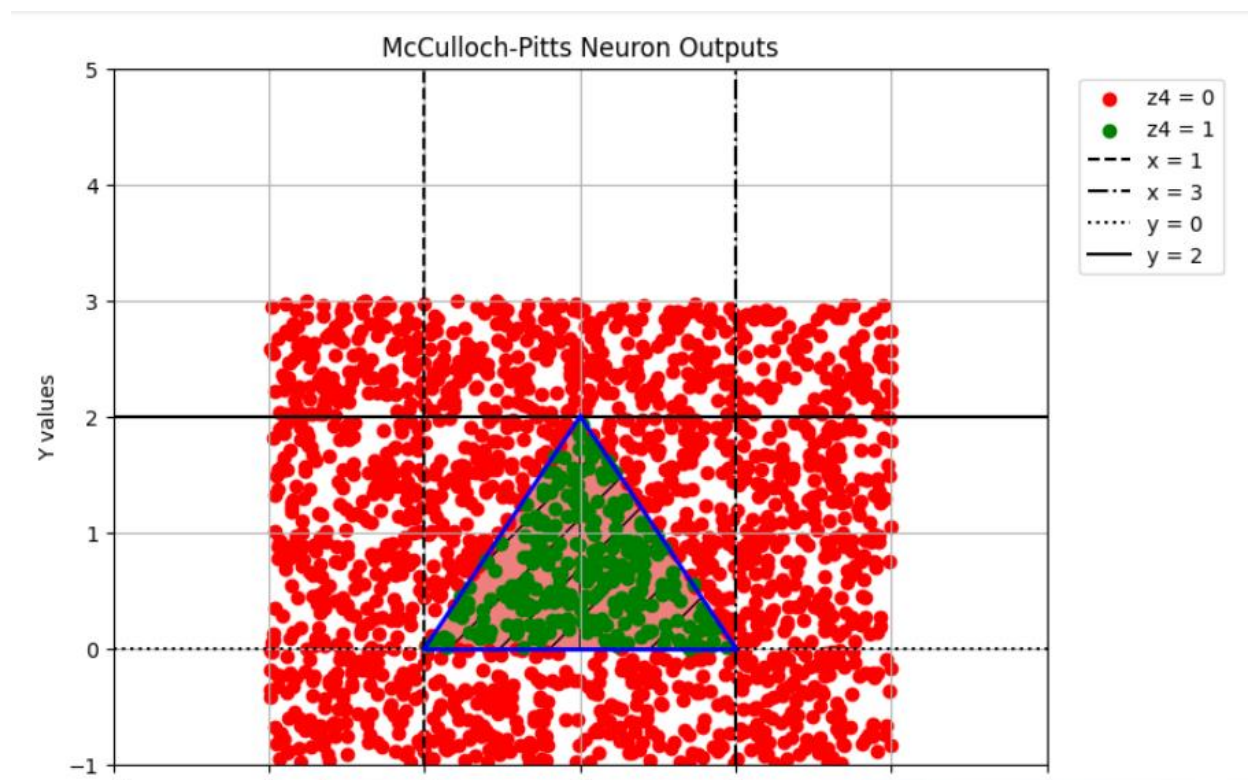
خروجی برای سه تابع به ترتیب به صورت زیر است:

خروجی تابع اول

خروجی تابع دوم

خروجی تابع سوم

سوال ۲)

۱. دیتاست **CWRU Bearing** که در «مینی پروژۀ شماره یک» با آن آشنا شدید را به خاطر آورید. علاوه بر دو کلاسی که در آن مینی پروژۀ در نظر گرفتید، با مراجعه به **صفحه داده‌های عیب در حالت 12k**، دو کلاس دیگر نیز از طریق فایل‌های **B007_X** و **OR007@6_X** اضافه کنید. با انجام این کار یک کلاس داده سالم و سه کلاس از داده‌های دارای سه عیب متفاوت خواهید داشت. در مورد این که هر فایل مربوط به چه نوع عیبی است به صورت کوتاه توضیح دهید.

سپس در ادامه، تمام کارهایی که در بخش «۲» سوال دوم «مینی پروژۀ یک» برای استخراج ویژگی و آماده‌سازی دیتا انجام داده بودید را روی دیتاست جدید خود پیاده‌سازی کنید. در قسمت تقسیم‌بندی داده‌ها، یک بخش برای «اعتبارسنجی» به بخش‌های «آموزش» و «آزمون» اضافه کنید و توضیح دهید که کاربرد این بخش چیست.

دیتاست **B007_X** مربوط به لرزش‌های مربوط به قسمت **ball** در خودرو می‌باشد و دیتاست **OR007@6_X** مربوط به ساچمه رو یا کنس خارجی قرار گرفته در قسمت مرکزی می‌باشد.

قسمت اول کد به صورت زیر است:

```
!gdown 1qDvHzoD7uHy_Wm067KwyNL8g6OPjRByj
!gdown 140WxA8cuZrukyNC30x1UQ17wtdX7zQMc
```

با استفاده از این کد دیتای مربوطه از google drive وارد دفترچه‌ی colab می‌شود.

بخش دوم کد:

```
data = pd.read_csv('/content/data_forq2.csv')
data2 = pd.read_csv('/content/data_forq2_MP2_csv.csv')
X_true = data[['x']].values
y_fault = data[['y']].values
y_fault2 = data2[['fault2']].values
y_fault3 = data2[['fault3']].values

X_true_set = np.array(X_true[:20000])
y_fault_set = np.array(y_fault[:20000])
y_fault2_set = np.array(y_fault2[:20000])
y_fault3_set = np.array(y_fault3[:20000])

X_true_set = X_true_set.reshape(100 , 200)
y_fault_set = y_fault_set.reshape(100 , 200)
y_fault2_set = y_fault2_set.reshape(100 , 200)
y_fault3_set = y_fault3_set.reshape(100 , 200)
list1 = []
list2 = []
list3 = []
list4 = []
for i in range(100):
    list1.append(1)
    list2.append(0)
    list3.append(2)
    list4.append(3)
one_col = np.array(list1)
zero_col = np.array(list2)
two_col = np.array(list3)
three_col = np.array(list4)
one_col = one_col.reshape(100 , 1)
zero_col = zero_col.reshape(100 , 1)
two_col = two_col.reshape(100 , 1)
three_col = three_col.reshape(100 , 1)
X_true_set_with_label = np.append(X_true_set, one_col , axis = 1)
y_fault_set_with_label = np.append(y_fault_set , zero_col , axis = 1)
y_fault2_set_with_label = np.append(y_fault2_set , two_col , axis = 1)
y_fault3_set_with_label = np.append(y_fault3_set , three_col , axis = 1)
dataset = np.vstack((X_true_set, y_fault_set, y_fault2_set, y_fault3_set))
dataset_with_label = np.vstack((X_true_set_with_label ,
y_fault_set_with_label , y_fault2_set_with_label , y_fault3_set_with_label))
```

در این کد ابتدا دیتاهای مربوط به تمرین قبل در data و دو دیتای عیب جدید در data2 ذخیره می‌شوند. (به این صورت که با دستور pd.read_csv اطلاعات از فایل csv آپلود شده در کولب خوانده شده و در data و data2 ذخیره می‌شوند).

سپس این دیتا به چهار بخش که یک بخش آن داده سالم و سه بخش دیگر داده عیب هستند، تقسیم می‌شود. سپس برای تشکیل دیتای موردنظر ما، از هر یک از این چهار بخش، ۲۰۰۰۰ داده استخراج می‌شود و هر کدام تبدیل به یک آرایه ۱۰۰ در ۲۰۰ می‌شود. در واقع با این کار از هر کلاس ۱۰۰ داده با ۲۰۰ ویژگی داریم.

سپس ستون‌هایی ۱۰۰ تایی از اعداد ۰ تا ۳ تعریف می‌شود و به عنوان برچسب در ستون آخر هر یک از داده‌ها یکی از اعداد قرار می‌گیرد.

قسمت سوم کد:

```
def Peak(x):
    return np.max(np.abs(x))
def Standard_deviation(x):
    sum = 0
    for i in range(len(x)):
        sum += np.power((x[i] - np.mean(x)), 2)
    return np.sqrt(sum/len(x))
def Skewness(x):
    sum = 0
    for i in range(len(x)):
        sum += (np.power((x[i] - np.mean(x)), 3))/len(x)
    return sum/(np.power(Standard_deviation(x), 3))
def Kurtosis(x):
    sum = 0
    for i in range(len(x)):
        sum += (np.power((x[i] - np.mean(x)), 4))/len(x)
    return sum/(np.power(Standard_deviation(x), 4))
def RMS(x):
    sum = 0
    for i in range(len(x)):
        sum += np.power(x[i], 2)
    return np.sqrt((1/len(x))*sum)
def Crest_Factor(x):
    return (Peak(x))/(RMS(x))
def SMR(x):
    sum = 0
    for i in range(len(x)):
        sum += np.sqrt(np.abs(x[i]))
```

```

    return (np.power(sum/len(x) , 2))
def Clearance_Factor(x):
    return ((Peak(x))/(SMR(x)))
def Peak_to_Peak(x):
    return (np.max(x) - np.min(x))
def Mean(x):
    return np.mean(x)
def feature(x):
    X_feature = []
    for i in range(100):
        X_feature.append([Peak(x[i]) , Standard_deviation(x[i]) , Skewness(x[i])
        , Kurtosis(x[i]) , RMS(x[i]) , Crest_Factor(x[i]) , SMR(x[i]) ,
        Clearance_Factor(x[i]) , Peak_to_Peak(x[i]) , Mean(x[i])])
    X_feature = np.array(X_feature)
    X_feature = X_feature.reshape(100 , 10)
    return X_feature

```

این قسمت در پروژه قبلی هم به همین صورت وجود داشت. در این قسمت ۱۰ تابع تعریف شده است که برای استخراج ویژگی از دیتای موردنظر است. در آخر نیز تابعی تعریف شده که دیتا را می‌گیرد و دیتای با ویژگی‌های استخراج شده را می‌دهد.

قسمت چهارم کد:

```

from sklearn.utils import shuffle

feature_X_true = feature(X_true_set)
feature_X_true_with_label = np.append(feature_X_true , one_col , axis = 1)
feature_y_fault = feature(y_fault_set)
feature_y_fault_with_label = np.append(feature_y_fault , zero_col , axis = 1)
feature_y_fault2 = feature(y_fault2_set)
feature_y_fault2_with_label = np.append(feature_y_fault2 , two_col , axis =
1)
feature_y_fault3 = feature(y_fault3_set)
feature_y_fault3_with_label = np.append(feature_y_fault3 , three_col , axis =
1)
feature_data_with_label = np.vstack((feature_X_true_with_label ,
feature_y_fault_with_label , feature_y_fault2_with_label ,
feature_y_fault3_with_label))
X_shuffle , y_shuffle = shuffle(feature_data_with_label[: , :10] ,
feature_data_with_label[: , 10])
y_shuffle = y_shuffle.reshape(400 , 1)
shuffled_data = np.append(X_shuffle , y_shuffle , axis = 1)
X_train , X_test , y_train , y_test = train_test_split(shuffled_data[: , :10]
,
shuffled_data[: , 10]
,
test_size = 0.2 ,

```

```

random_state = 74)
X_real_test , X_validation , y_real_test , y_validation =
train_test_split(X_test ,

y_test ,

test_size = 0.2 ,

random_state = 74)
y_train = y_train.reshape(320 , 1)
y_real_test = y_real_test.reshape(64 , 1)
y_validation = y_validation.reshape(16 , 1)
y_test = y_test.reshape(80 , 1)
X_train_with_label = np.append(X_train , y_train , axis = 1)
X_real_test_with_label = np.append(X_real_test , y_real_test , axis = 1)
X_validation_with_label = np.append(X_validation , y_validation , axis = 1)

```

در این قسمت از کد ابتدا ویژگی‌ها از داده موردنظر استخراج می‌شود. سپس به این داده‌ها برچسب مربوط به هر یک نیز زده می‌شود. در این حالت برای هر کلاس یک دیتای ۱۰۰ در ۱۰ داریم. یعنی تعداد ویژگی‌ها از ۲۰۰ به ۱۰ کاهش یافته است. در قدم بعد، دیتا مخلوط می‌شود تا قابلیت اطمینان آموزش بالاتر برود.

در قسمت بعد دیتا به دو بخش آموزش و ارزیابی تقسیم می‌شود. بعد از آن داده‌های تست نیز خود به دو بخش تست و Validation تقسیم می‌شود. در واقع، ۲۰ درصد از داده‌های تست به عنوان Validation در نظر گرفته شده است.

داده‌های Validation داده‌هایی هستند که کارفرما یا ناظر پروژه و یا حتی خود کسی که مدل را ساخته است، در اختیار دارد تا تست نهایی را روی مدل با این دیتا انجام دهد تا مطمئن شود که این مدل به درستی عمل می‌کند.

قسمت پنجم کد:

```

from sklearn.preprocessing import MinMaxScaler , StandardScaler
from sklearn.model_selection import train_test_split
scaler = MinMaxScaler()
scaler2 = StandardScaler()
X_tr_normal = scaler2.fit_transform(X_train)
X_te_normal = scaler2.fit_transform(X_test)
X_val_normal = scaler2.fit_transform(X_validation)

```



```
X_tr1_normal = np.append(X_tr_normal , y_train , axis = 1)
X_te1_normal = np.append(X_te_normal , y_test , axis = 1)
X_tv1_normal = np.append(X_val_normal , y_validation , axis = 1)
```

در این قسمت از کد، نرمال سازی داده انجام می شود. نرمال سازی داده ها با استفاده از StandardScaler انجام می شود.

۲. یک مدل Multi-Layer Perceptron (MLP) ساده با ۲ لایه پنهان یا بیش تر بسازید. بخشی از داده های آموزش را برای اعتبارسنجی کنار بگذارید و با انتخاب بهینه ساز و تابع اتلاف مناسب، مدل را آموزش دهید. نمودارهای اتلاف و Accuracy مربوط به آموزش و اعتبارسنجی را رسم و نتیجه را تحلیل کنید. نتیجه تست مدل روی داده های آزمون را با استفاده ماتریس درهم ریختگی و [classification_report](#) نشان داده و نتایج به صورت دقیق تحلیل کنید.

مدل تعریف شده برای این قسمت به صورت زیر است:

```
model_keras = Sequential(
    [
        Input(shape=(10,)), name='Input'),
        Dense(units=12, activation='relu', name='Hidden_1'),
        Dense(units=8, activation='relu', name='Hidden_2'),
        Dense(units=4, activation='softmax', name='Classification')
    ]
)
```

در این مدل یک لایه ورودی تعریف شده است. برای این لایه اندازه ۱۰ در نظر گرفته است. زیرا تعداد ۱۰ ویژگی از دیتای مورد نظر استخراج شده است. همچنین دو لایه میانی با اندازه ۱۲ و ۸ در نظر گرفته شده است. لایه ی آخر که برای طبقه بندی در نظر گرفته شده است، ۴ خروجی می دهد که برابر با تعداد کلاس های دیتا است. برای توابع فعال ساز نیز برای لایه های میانی تابع ReLU و برای لایه طبقه بندی softmax در نظر گرفته می شود.

قسمت بعد کد به صورت زیر است:

```

loss_fn = SparseCategoricalCrossentropy()
optim_fn = Adam(learning_rate=0.001)
model_keras.compile(optimizer=optim_fn, loss=loss_fn, metrics=['acc'])
history = model_keras.fit(X_tr_normal, y_train, validation_data =
(X_te_normal, y_test) , epochs=50, batch_size=16)
train_acc = history.history['acc']
train_loss = history.history['loss']

val_acc = history.history['val_acc']
val_loss = history.history['val_loss']
results = model_keras.evaluate(X_te_normal , y_test)
y_pred_keras = model_keras.predict(X_te_normal)
rscore_2 = r2_score(y_test , np.argmax(y_pred_keras , axis = 1))

print(rscore_2)

cf_matrix = confusion_matrix(y_test, np.argmax(y_pred_keras , axis = 1))

print(classification_report(y_test.reshape(80 , ) , np.argmax(y_pred_keras ,
axis = 1)))

plt.figure(figsize=(8, 6))
sns.heatmap(cf_matrix, annot=True, fmt='d', cmap='Blues', annot_kws={"size":
12})

plt.gca().set_ylim(len(np.unique(y_test)), 0)
plt.title('Confusion Matrix')
plt.xlabel('Predicted labels')
plt.ylabel('True labels')

plt.tight_layout()
plt.savefig('confusion_matrix1.png', dpi=300)
plt.show()

plt.figure(figsize=(8,5))
plt.plot(train_acc, 'r-o', label='Train Accuracy')
plt.plot(val_acc, 'g-o', label='Validation Accuracy')
plt.title('Accuracy')
plt.xlabel('Epochs')
plt.legend()
plt.grid()

plt.figure(figsize=(8,5))
plt.plot(train_loss, 'r-o', label='Train Loss')
plt.plot(val_loss, 'g-o', label='Validation Loss')
plt.title('Loss')
plt.xlabel('Epochs')
plt.legend()
plt.grid()

```

در این قسمت ابتدا توابع اتلاف و بهینه ساز را تعریف می کنیم. در این جا تابع اتلاف `SparseCategoricalCrossentropy()` و بهینه ساز `Adam` است. همچنین نرخ یادگیری برای تابع بهینه ساز برابر `۰.۰۰۱` در نظر گرفته شده است.

در بخش با `compile` در واقع پیکربندی فرایند آموزش و یادگیری اتفاق می افتد.

در بخش بعد آموزش با داده ی بخش آموزش که از قبل تعیین شد انجام می شود. این آموزش با تعداد `epochs = 50` و `batch_size = 16` اتفاق می افتد. پس از آن مقادیر اتلاف و دقت بخش آموزش و اتلاف و دقت بخش ارزیابی برای هر `epoch` نمایش داده می شود. همچنین پیش بینی هایی که مدل از داده های تست دارد در یک متغیر ذخیره می شود. البته این پیش بینی به صورت برچسب هر داده نیست و نیاز است از تابع `np.argmax()` با `axis = 1` استفاده شود تا در هر ردیف بیشترین احتمال به عنوان کلاس پیش بینی شده توسط مدل تعیین شود.

در قسمت بعد مقادیر `r2_score` و بعد از آن به ترتیب ماتریس درهم ریختگی و نمودار تغییرات دقت و نمودار تغییرات اتلاف رسم می شود.

نتیجه به صورت زیر است:

```
Epoch 1/50
20/20 [=====] - 1s 20ms/step - loss: 1.4109 - acc: 0.4125 - val_loss: 1.2905 - val_acc: 0.5000
Epoch 2/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 1.2745 - acc: 0.4594 - val_loss: 1.1791 - val_acc: 0.5500
Epoch 3/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 1.1673 - acc: 0.5312 - val_loss: 1.0868 - val_acc: 0.6750
Epoch 4/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 1.0755 - acc: 0.5094 - val_loss: 1.0060 - val_acc: 0.4875
Epoch 5/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.9953 - acc: 0.4563 - val_loss: 0.9379 - val_acc: 0.5000
Epoch 6/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.9254 - acc: 0.4469 - val_loss: 0.8806 - val_acc: 0.5125
Epoch 7/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.8652 - acc: 0.4313 - val_loss: 0.8305 - val_acc: 0.5125
Epoch 8/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.8083 - acc: 0.4875 - val_loss: 0.7809 - val_acc: 0.6000
```

```

Epoch 9/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.7565 - acc:
0.6812 - val_loss: 0.7397 - val_acc: 0.6125
Epoch 10/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.7084 - acc:
0.7125 - val_loss: 0.7009 - val_acc: 0.6250
Epoch 11/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.6641 - acc:
0.7094 - val_loss: 0.6678 - val_acc: 0.6375
Epoch 12/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.6238 - acc:
0.7094 - val_loss: 0.6395 - val_acc: 0.6375
Epoch 13/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.5895 - acc:
0.7156 - val_loss: 0.6130 - val_acc: 0.6375
Epoch 14/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.5548 - acc:
0.7219 - val_loss: 0.5876 - val_acc: 0.6500
Epoch 15/50
20/20 [=====] - 0s 5ms/step - loss: 0.5270 - acc:
0.7406 - val_loss: 0.5621 - val_acc: 0.6625
Epoch 16/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.5013 - acc:
0.7469 - val_loss: 0.5405 - val_acc: 0.6875
Epoch 17/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.4780 - acc:
0.7656 - val_loss: 0.5130 - val_acc: 0.6750
Epoch 18/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.4579 - acc:
0.7875 - val_loss: 0.4923 - val_acc: 0.7000
Epoch 19/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.4375 - acc:
0.8094 - val_loss: 0.4758 - val_acc: 0.7375
Epoch 20/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.4218 - acc:
0.8156 - val_loss: 0.4495 - val_acc: 0.7500
Epoch 21/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.4027 - acc:
0.8469 - val_loss: 0.4337 - val_acc: 0.7625
Epoch 22/50
20/20 [=====] - 0s 6ms/step - loss: 0.3846 - acc:
0.8469 - val_loss: 0.4126 - val_acc: 0.7750
Epoch 23/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.3673 - acc:
0.8656 - val_loss: 0.3986 - val_acc: 0.7875
Epoch 24/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.3533 - acc:
0.8750 - val_loss: 0.3807 - val_acc: 0.8000
Epoch 25/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.3370 - acc:
0.8750 - val_loss: 0.3583 - val_acc: 0.8250
Epoch 26/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.3180 - acc:
0.9031 - val_loss: 0.3391 - val_acc: 0.8375
Epoch 27/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.3005 - acc:
0.9062 - val_loss: 0.3176 - val_acc: 0.8625

```

Epoch 28/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.2837 - acc: 0.9312 - val_loss: 0.3016 - val_acc: 0.8875
Epoch 29/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.2672 - acc: 0.9344 - val_loss: 0.2882 - val_acc: 0.9000
Epoch 30/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.2527 - acc: 0.9438 - val_loss: 0.2715 - val_acc: 0.9125
Epoch 31/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.2381 - acc: 0.9500 - val_loss: 0.2563 - val_acc: 0.9125
Epoch 32/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.2251 - acc: 0.9531 - val_loss: 0.2440 - val_acc: 0.9250
Epoch 33/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.2114 - acc: 0.9656 - val_loss: 0.2234 - val_acc: 0.9250
Epoch 34/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.1985 - acc: 0.9656 - val_loss: 0.2185 - val_acc: 0.9250
Epoch 35/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.1874 - acc: 0.9719 - val_loss: 0.2082 - val_acc: 0.9375
Epoch 36/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.1753 - acc: 0.9719 - val_loss: 0.1921 - val_acc: 0.9375
Epoch 37/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.1662 - acc: 0.9719 - val_loss: 0.1786 - val_acc: 0.9375
Epoch 38/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.1564 - acc: 0.9719 - val_loss: 0.1754 - val_acc: 0.9500
Epoch 39/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.1460 - acc: 0.9719 - val_loss: 0.1659 - val_acc: 0.9375
Epoch 40/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.1396 - acc: 0.9781 - val_loss: 0.1555 - val_acc: 0.9500
Epoch 41/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.1309 - acc: 0.9750 - val_loss: 0.1555 - val_acc: 0.9500
Epoch 42/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.1241 - acc: 0.9812 - val_loss: 0.1464 - val_acc: 0.9500
Epoch 43/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.1167 - acc: 0.9812 - val_loss: 0.1393 - val_acc: 0.9500
Epoch 44/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.1108 - acc: 0.9812 - val_loss: 0.1314 - val_acc: 0.9500
Epoch 45/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.1057 - acc: 0.9844 - val_loss: 0.1277 - val_acc: 0.9500
Epoch 46/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.1004 - acc: 0.9844 - val_loss: 0.1237 - val_acc: 0.9500

```

Epoch 47/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.0956 - acc:
0.9844 - val_loss: 0.1205 - val_acc: 0.9625
Epoch 48/50
20/20 [=====] - 0s 7ms/step - loss: 0.0909 - acc:
0.9844 - val_loss: 0.1131 - val_acc: 0.9625
Epoch 49/50
20/20 [=====] - 0s 9ms/step - loss: 0.0871 - acc:
0.9875 - val_loss: 0.1113 - val_acc: 0.9625
Epoch 50/50
20/20 [=====] - 0s 8ms/step - loss: 0.0831 - acc:
0.9875 - val_loss: 0.1033 - val_acc: 0.9625
3/3 [=====] - 0s 11ms/step - loss: 0.1033 - acc:
0.9625
3/3 [=====] - 0s 5ms/step

```

همان‌طور که مشاهده می‌شود در نهایت به دقت 0.9625 رسیده ایم.

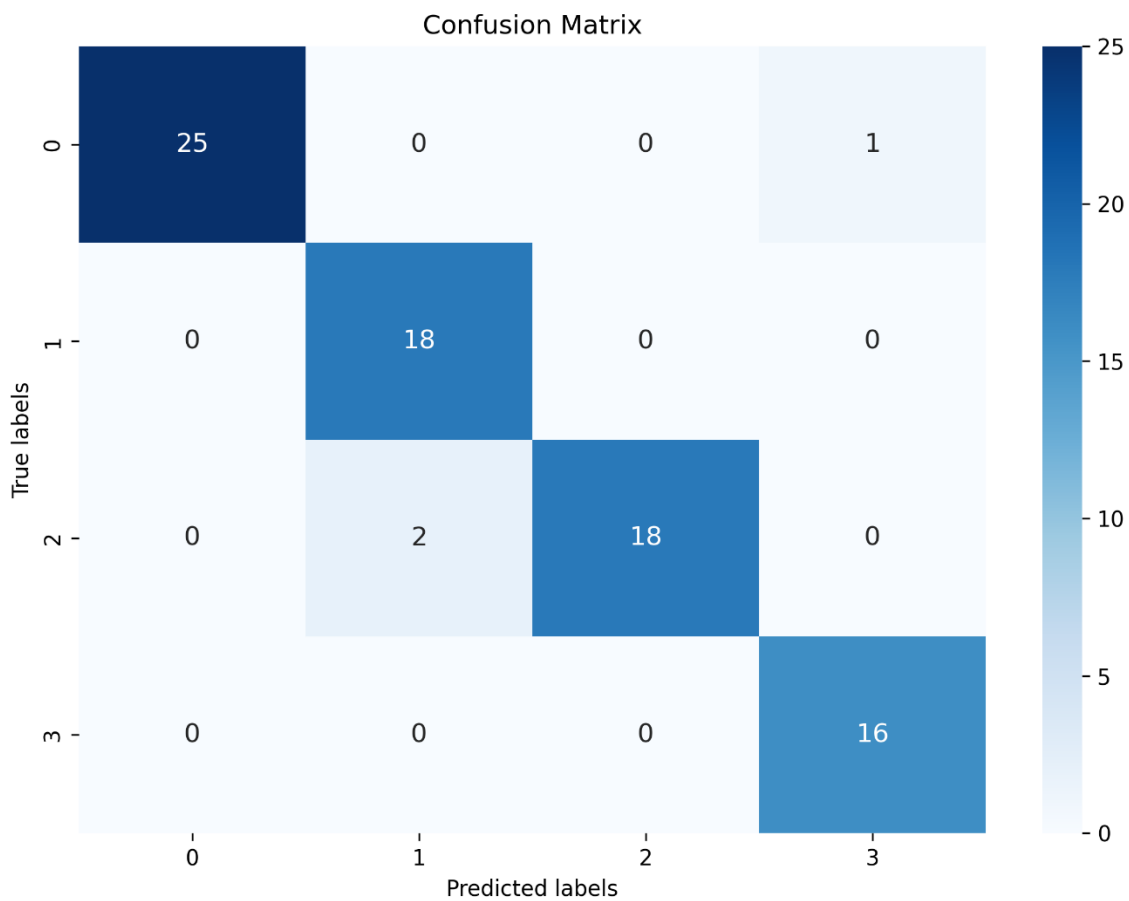
مقدار r2_score به صورت زیر است:

```
0.8916789758739537
```

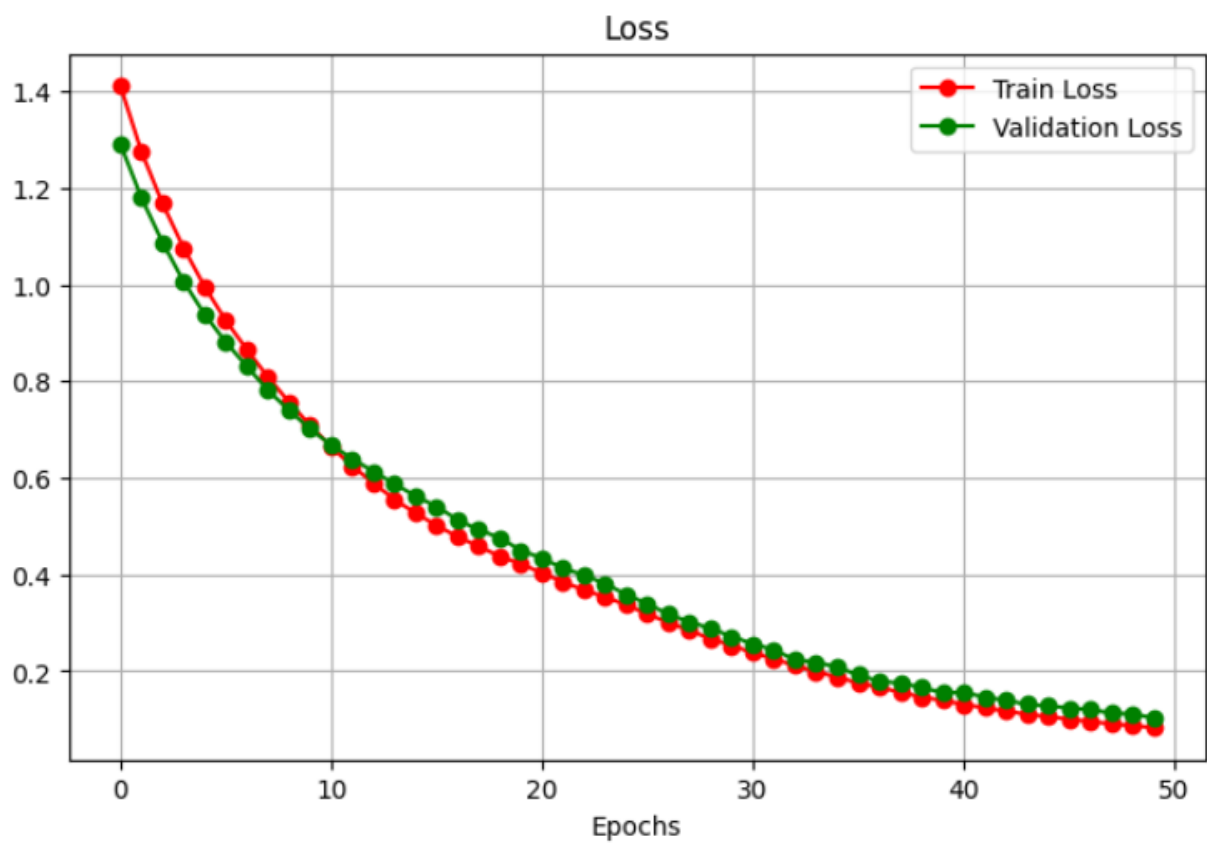
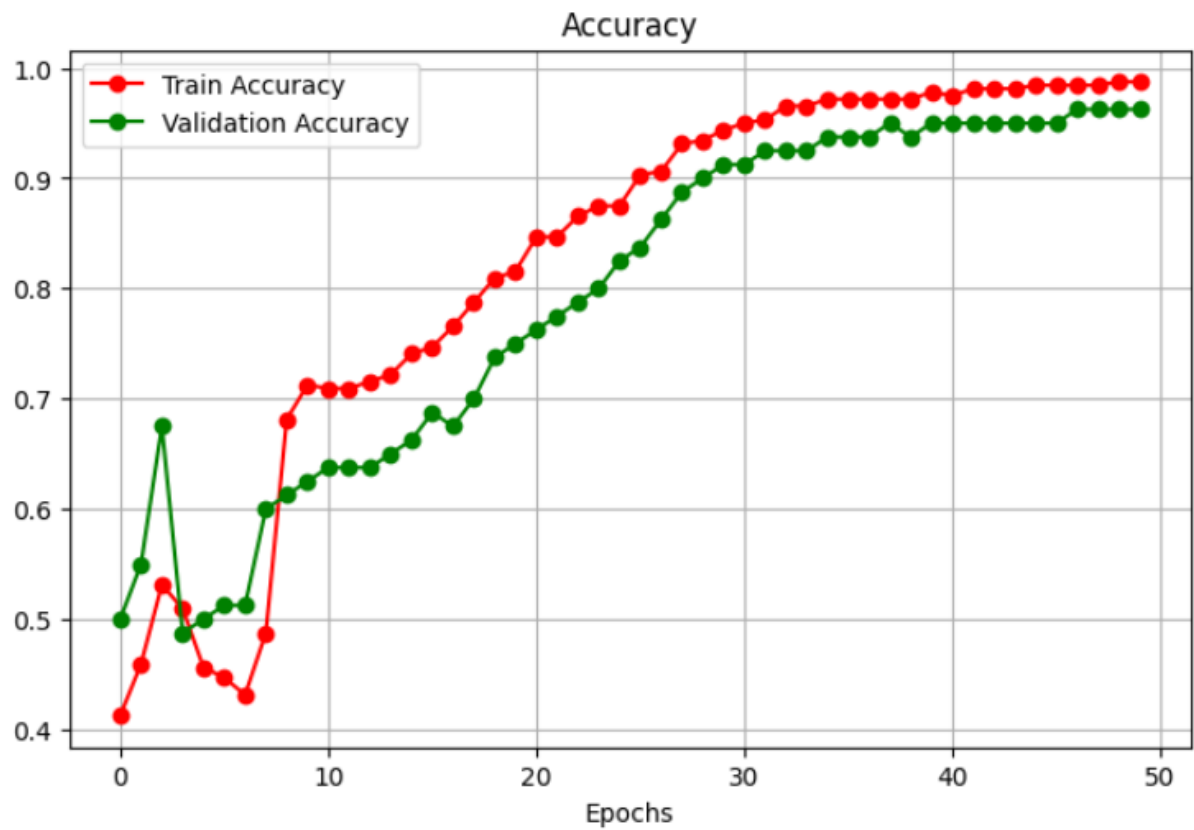
همچنین خروجی classification_report به صورت زیر است:

precision	recall	f1-score	support	
0.0	1.00	0.96	0.98	26
1.0	0.90	1.00	0.95	18
2.0	1.00	0.90	0.95	20
3.0	0.94	1.00	0.97	16
accuracy			0.96	80
macro avg	0.96	0.97	0.96	80
weighted avg	0.97	0.96	0.96	80

ماتریس درهم‌ریختگی به صورت زیر است:

نمودارهای تغییرات دقت و اتلاف نیز به صورت زیر هستند:

همان‌طور که مشاهده می‌شود مقدار دقت با زیاد شدن دوره‌های آموزش غیر از یک نقطه خاص تقریباً روند صعودی دارد. (ممکن است در قسمت چون دوره‌های زیادی از آموزش نگذشته است و همزمان دیتاها قابلیت تفکیک کمتری پیدا کرده اند، فرایند آموزش کمی دچار مشکل شده باشد.)

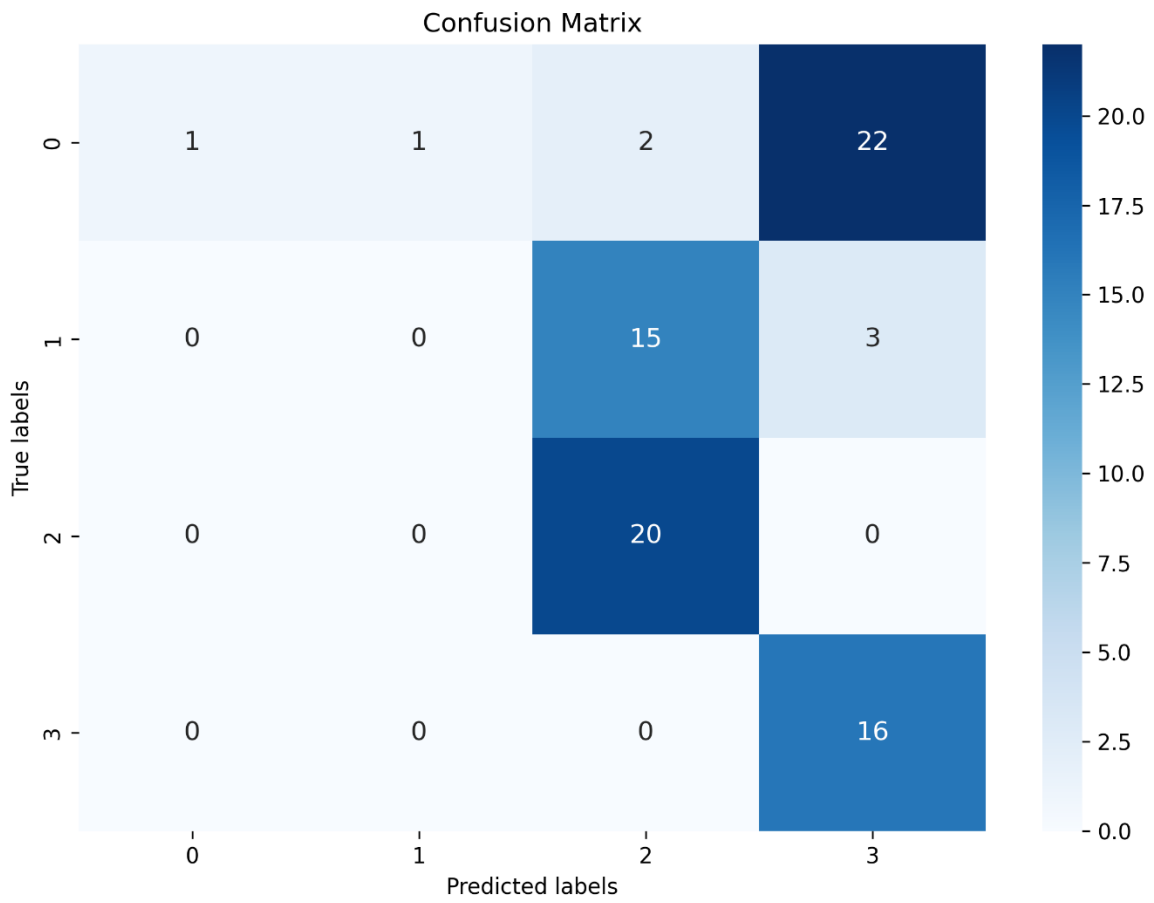
همچنین نمودار اتلاف نشان می‌دهد که هم در داده‌ی آموزش و هم در داده‌ی ارزیابی کاهش است و در نهایت به مقداری نزدیک به صفر رسیده است. همچنین این نمودار نوسانی نداشته است و اتلاف به ازای هر دو داده آموزش و ارزیابی این حالت را دارد نه یکی از آن‌ها. پس باعث می‌شود در نهایت دقت خوبی داشته باشیم.

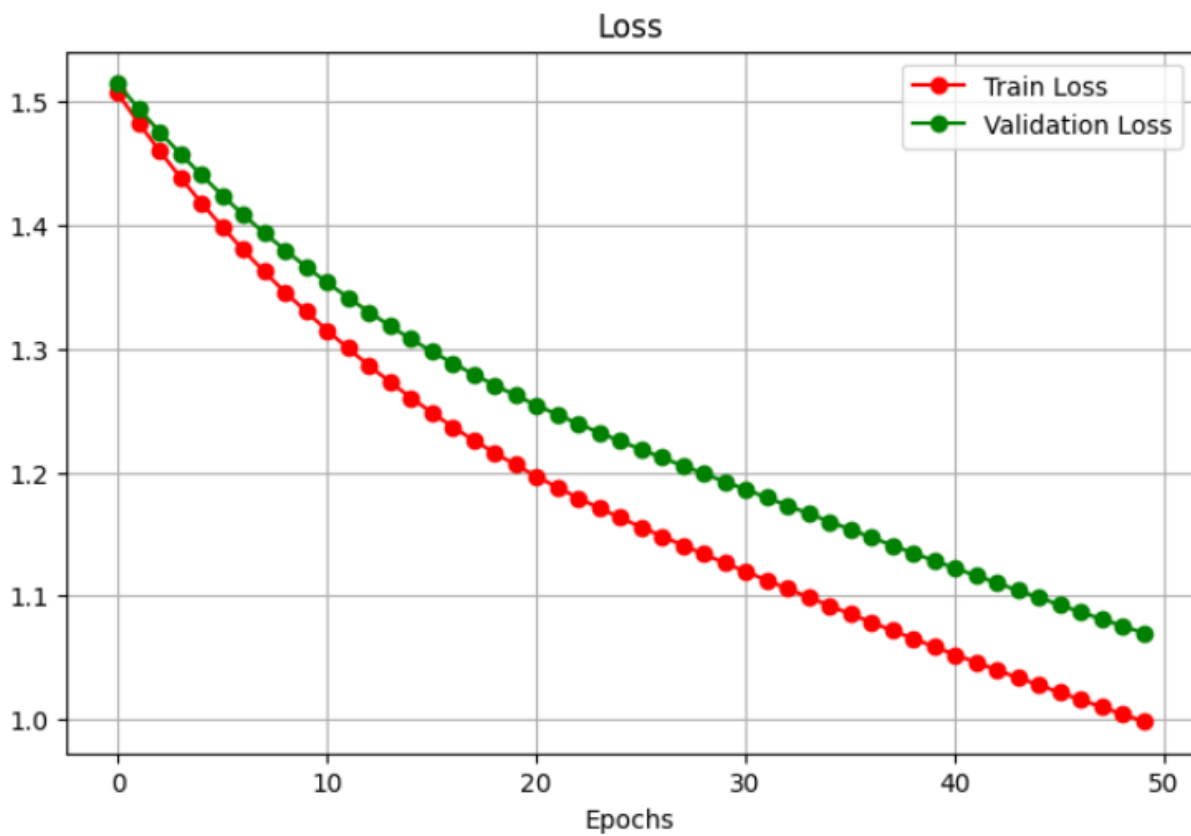
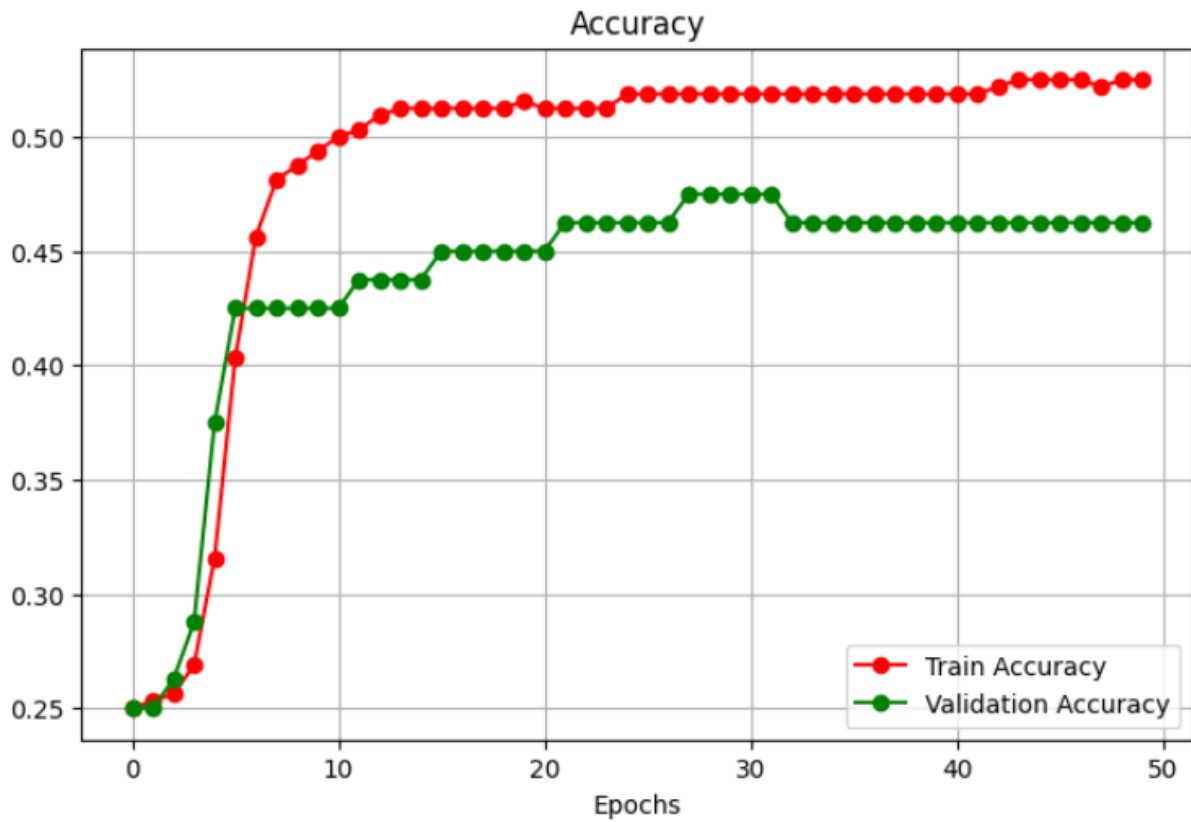
۳. فرآیند سوال قبل را با یک بهینه‌ساز و تابع اتلاف جدید انجام داده و نتایج را مقایسه و تحلیل کنید. بررسی کنید که آیا تغییر تابع اتلاف می‌تواند در نتیجه اثرگذار باشد؟

حالت اول:

تابع اتلاف بدون تغییر و تابع بهینه‌ساز تغییر به SGD

نتایج به صورت زیر است:

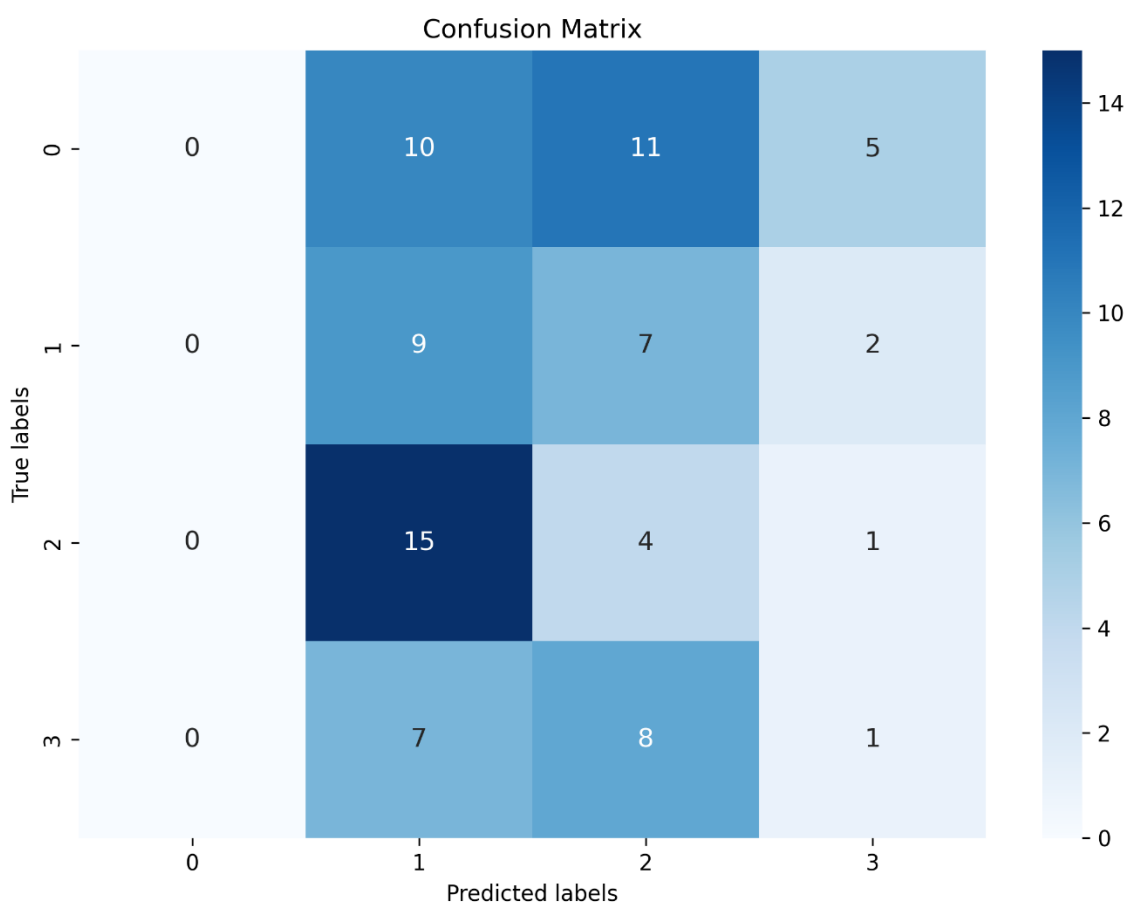

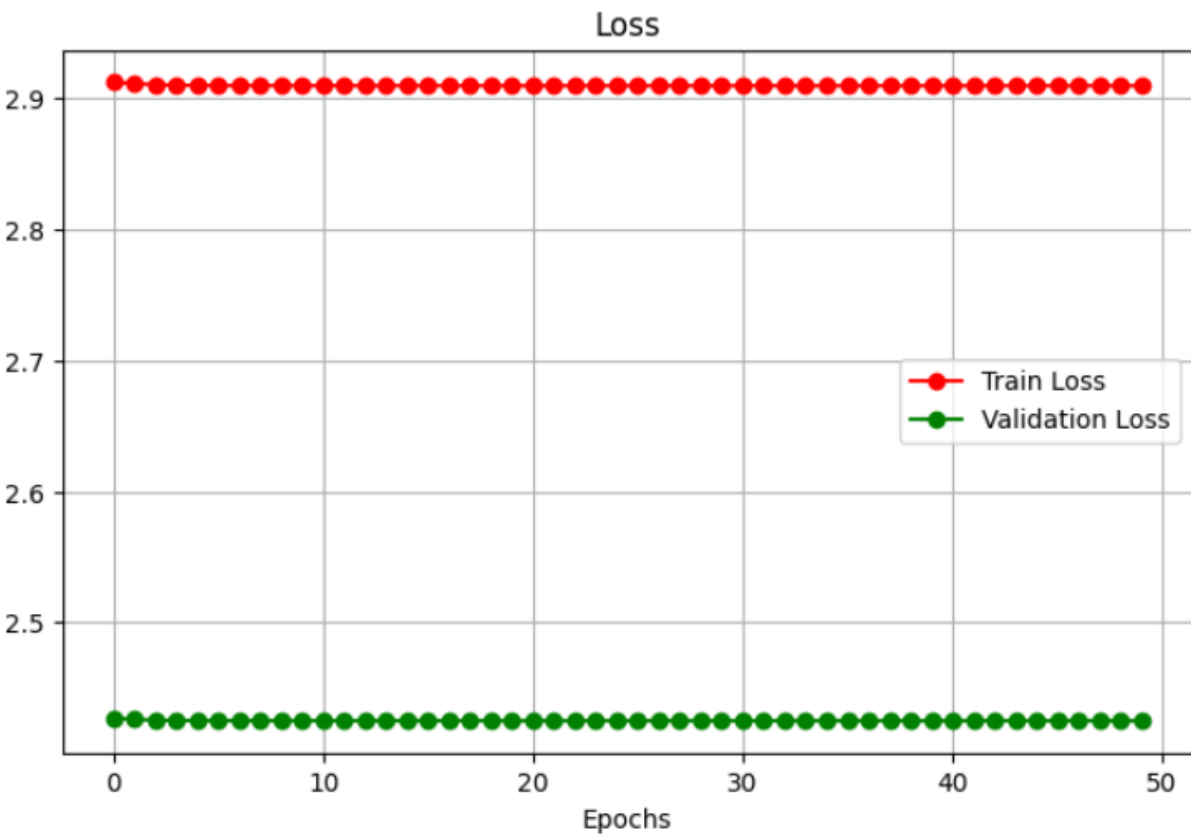
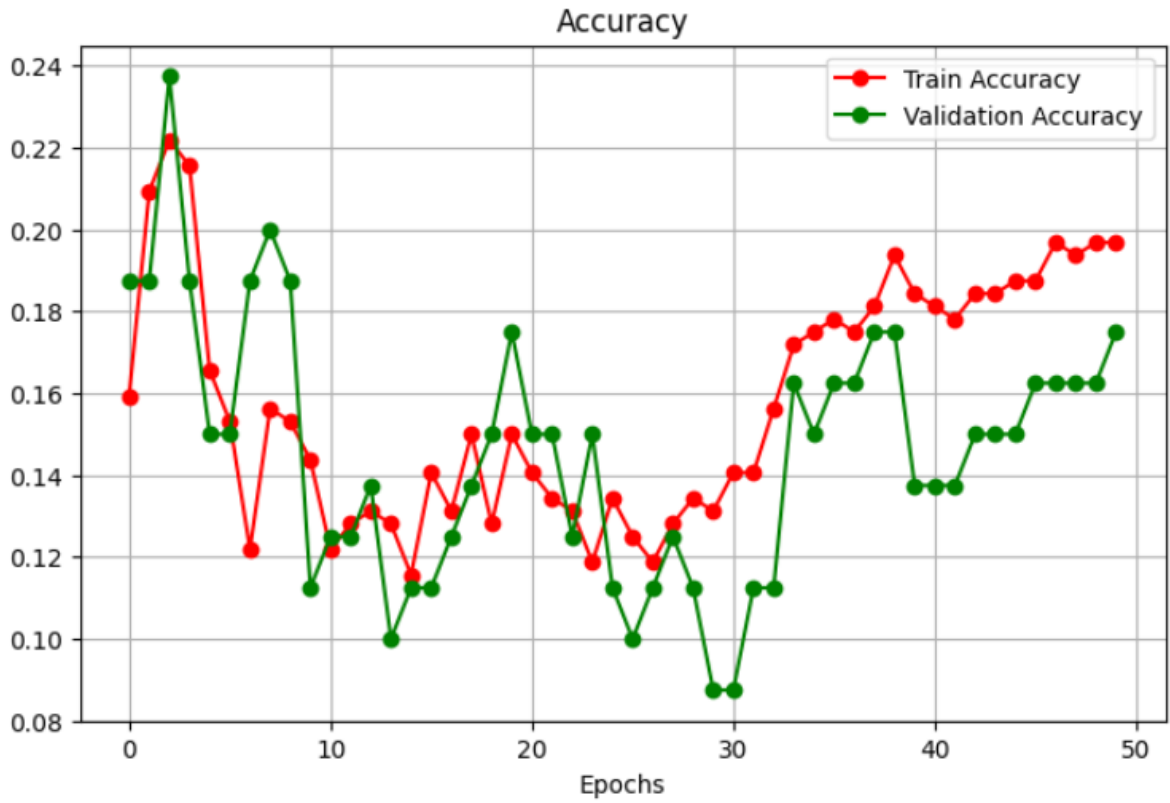
همان طور که مشاهده می شود در این حالت نیز دقت افزایشی و اتلاف کاهشی است اما اصلا نتیجه قابل قبولی به دست نیامده است. به نظر می رسد اگر تعداد دوره های آموزش افزایش یابد، مدل می تواند عملکرد بهتری داشته باشد و مشکل این باشد که بهینه ساز نتوانسته با سرعت خوبی کار کند.

حالت دوم:

تابع اتلاف تغییر به `MeanSquaredError()` و تابع بهینه ساز بدون تغییر

نتیجه به صورت زیر است:

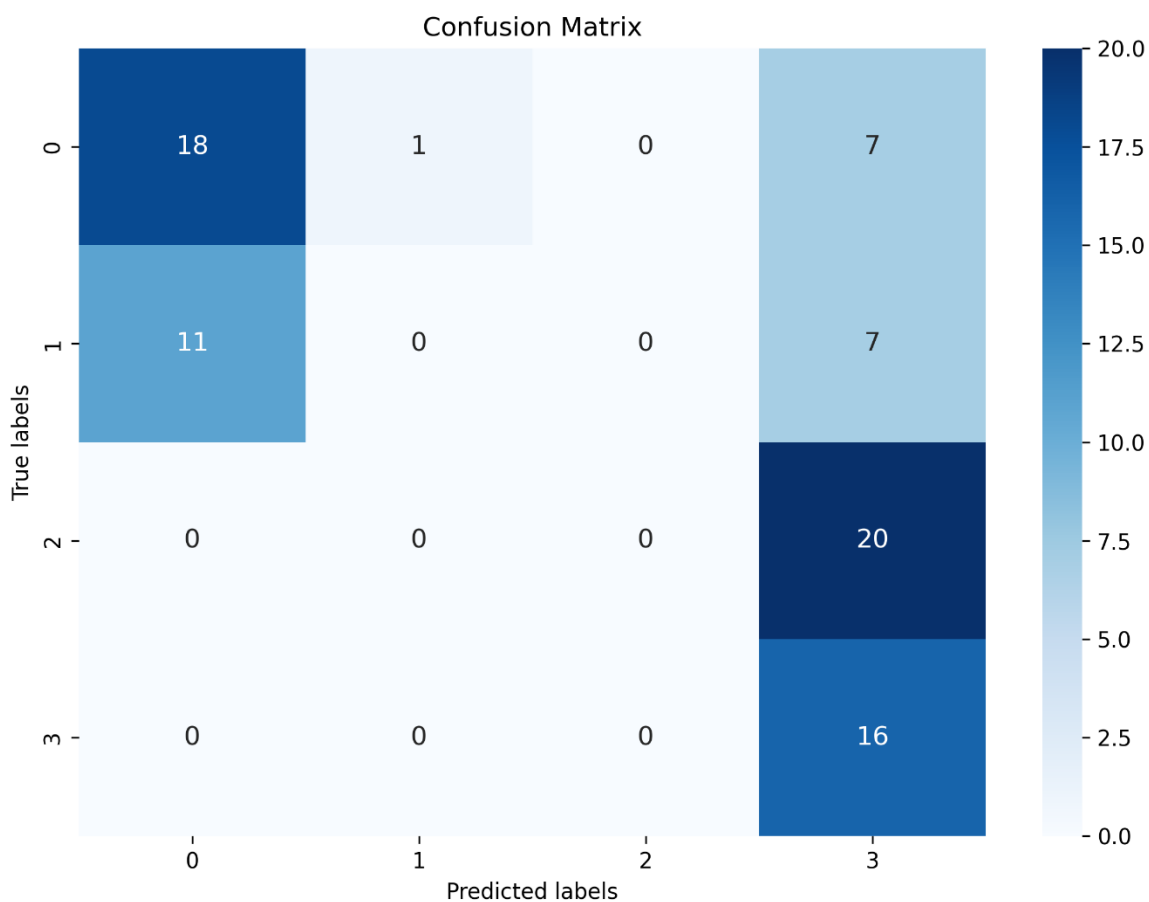

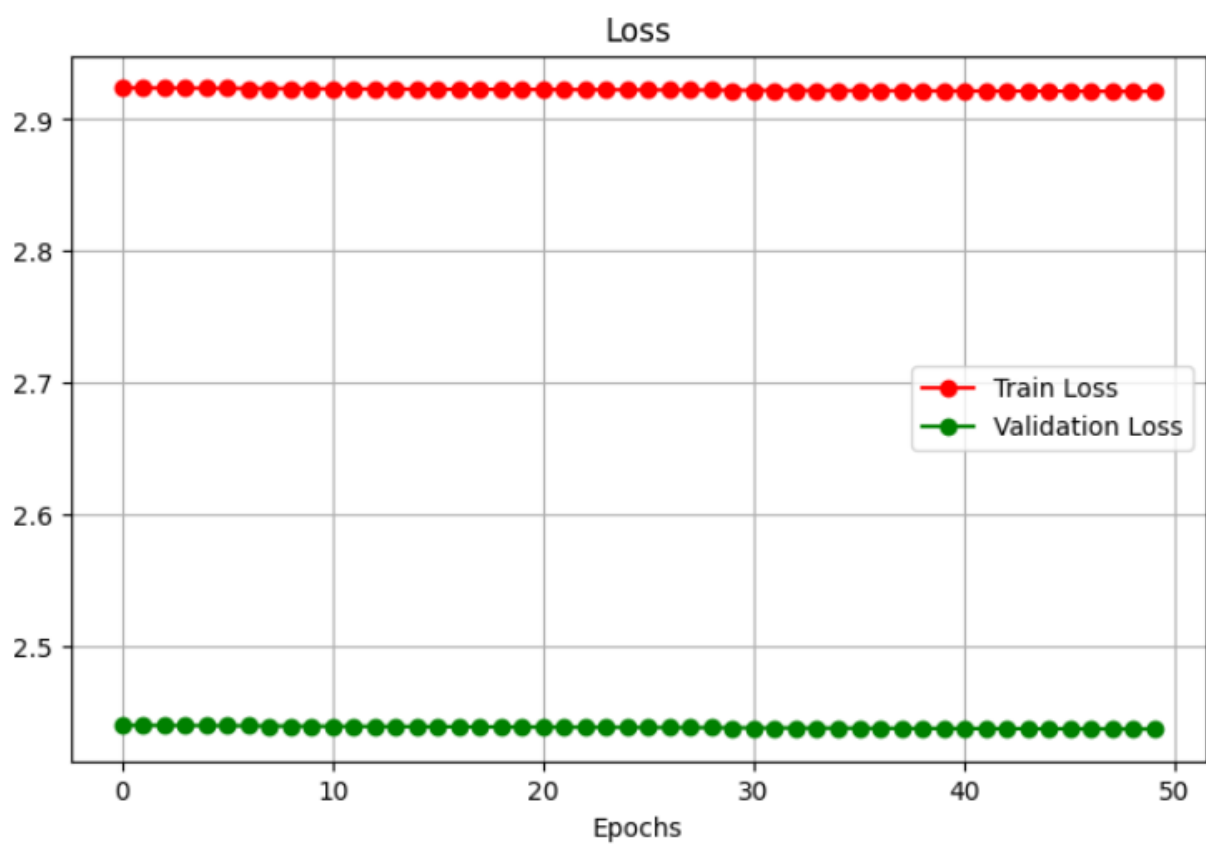
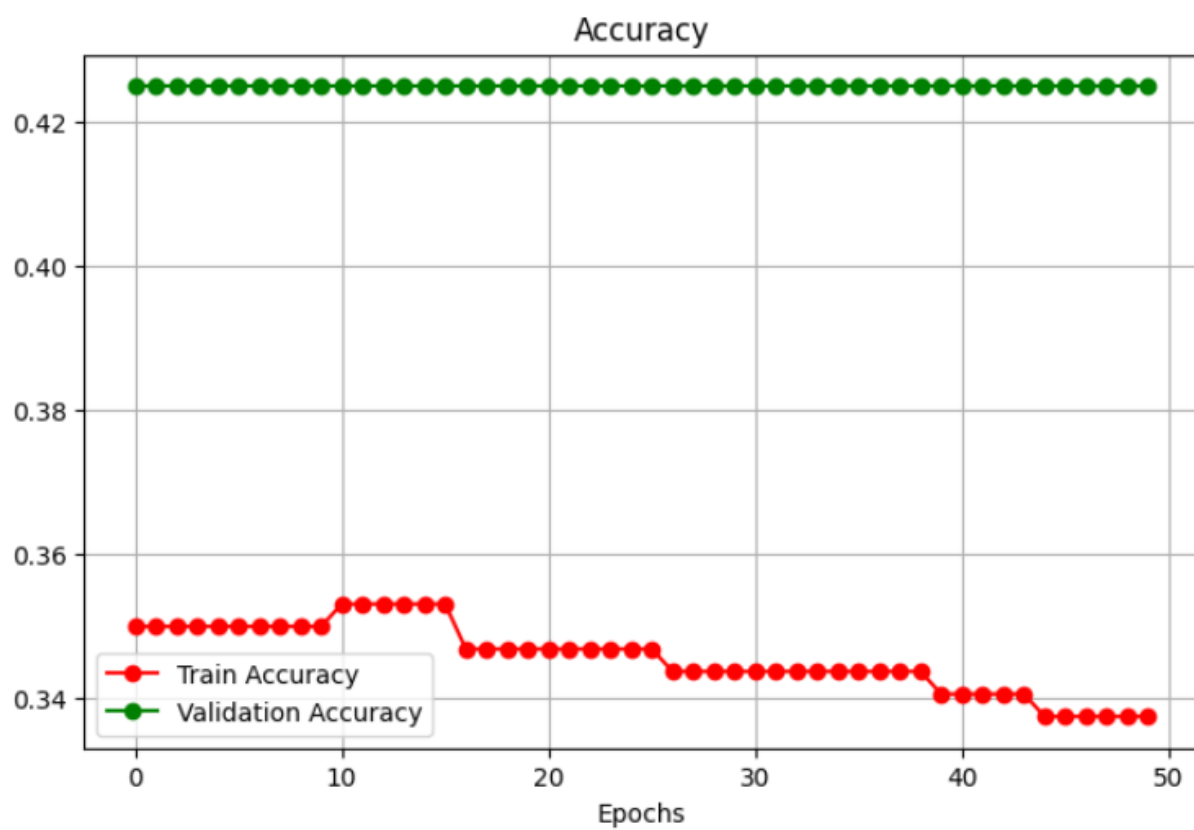

همان طور که مشاهده می‌شود در این حالت اصلاً آموزش به خوبی صورت نگرفته و عملکرد بسیار بد است.

حالت سوم:

تابع اتلاف تغییر به `MeanSquaredError()` و تابع بهینه‌ساز تغییر به SGD

در این حالت هم همان طور که مشاهده می شود مثل حالت قبل اصلا آموزش به خوبی صورت نگرفته و عملکرد ضعیفی داریم. به نظر می رسد این حالت و حالت قبل افت عملکرد به دلیل تغییر تابع اتلاف باشد.

همچنین برا این قسمت به عنوان کاری دیگر، تعریف مدل و آموزش و ارزیابی آن با Pytorch انجام شده که کد به صورت زیر است:

```
def accuracy_fn(y_true, y_pred):
    correct = torch.eq(y_true, y_pred).sum().item()
    acc = (correct / len(y_pred)) * 100
    return acc
torch.manual_seed(74)

from torch import nn
device = "cuda" if torch.cuda.is_available() else "cpu"
class fault(nn.Module):
    def __init__(self, input_features, output_features, hidden_units=8):
        super().__init__()
        self.linear_layer_stack = nn.Sequential(
            nn.Linear(in_features=input_features,
out_features=hidden_units),
            nn.ReLU(),
            nn.Linear(in_features=hidden_units,
out_features=hidden_units),
            nn.ReLU(),
            nn.Linear(in_features=hidden_units,
out_features=output_features),
        )

    def forward(self, x):
        return self.linear_layer_stack(x)

model_pytorch = fault(input_features=10,
                        output_features=4,
                        hidden_units=8).to(device)

loss_fn = nn.CrossEntropyLoss()
optimizer = torch.optim.Adam(model_pytorch.parameters(),
                               lr=0.01)

print(y_train.shape)
torch.manual_seed(42)
```



```

device = "cuda" if torch.cuda.is_available() else "cpu"
X_tr_normal = torch.Tensor(X_tr_normal)
X_tr_normal = X_tr_normal.type(torch.float)
X_te_normal = torch.Tensor(X_te_normal)
X_te_normal = X_te_normal.type(torch.float)
y_train = torch.Tensor(y_train)
y_train = y_train.reshape(320 ,).type(torch.float)
y_test = torch.Tensor(y_test)
y_test = y_test.reshape(80 ,).type(torch.float)
X_tr_normal, y_train = X_tr_normal.to(device), y_train.to(device)
X_te_normal, y_test = X_te_normal.to(device), y_test.to(device)

epochs = 70
for epoch in range(epochs):

    model_pytorch.train()

    y_logits = model_pytorch(torch.Tensor(X_tr_normal))
    y_pred = torch.softmax(y_logits, dim=1).argmax(dim=1)

    y_train = torch.Tensor(y_train)
    y_train = y_train.reshape(320 ,).type(torch.long)

    loss = loss_fn(y_logits, torch.Tensor(y_train))
    acc = accuracy_fn(y_true=torch.Tensor(y_train),
                      y_pred=y_pred)

    optimizer.zero_grad()

    loss.backward()

    optimizer.step()

    model_pytorch.eval()
    with torch.inference_mode():

        test_logits = model_pytorch(torch.Tensor(X_te_normal))
        test_pred = torch.softmax(test_logits, dim=1).argmax(dim=1)

```

```

y_test = torch.Tensor(y_test)
y_test = y_test.reshape(80 ,).type(torch.long)
test_loss = loss_fn(test_logits, y_test)
test_acc = accuracy_fn(y_true=torch.Tensor(y_test),
                        y_pred=test_pred)

if epoch % 10 == 0:
    print(f"Epoch: {epoch} | Loss: {loss:.5f}, Acc: {acc:.2f}% | Test
Loss: {test_loss:.5f}, Test Acc: {test_acc:.2f}%")

```

و نتیجه به صورت زیر است:

```

Epoch: 0 | Loss: 1.39343, Acc: 25.62% | Test Loss: 1.38521, Test Acc:
22.50%
Epoch: 10 | Loss: 1.05705, Acc: 51.88% | Test Loss: 1.06839, Test Acc:
42.50%
Epoch: 20 | Loss: 0.68278, Acc: 60.94% | Test Loss: 0.70015, Test Acc:
56.25%
Epoch: 30 | Loss: 0.48987, Acc: 73.44% | Test Loss: 0.50146, Test Acc:
71.25%
Epoch: 40 | Loss: 0.39812, Acc: 82.50% | Test Loss: 0.38940, Test Acc:
80.00%
Epoch: 50 | Loss: 0.32620, Acc: 87.50% | Test Loss: 0.31704, Test Acc:
86.25%
Epoch: 60 | Loss: 0.25738, Acc: 91.88% | Test Loss: 0.23098, Test Acc:
95.00%

```

همان طور که مشاهده می شود، در نهایت به دقت ۹۵ درصد رسیده ایم که دقت خوبی است.

۴. در مورد K-Fold Cross-validation و Stratified K-Fold Cross-validation و مزایای هریک توضیح دهید. سپس با ذکر دلیل، یکی از این روش ها را انتخاب کرده و بخش «۲» سوال سوم را با آن پیاده سازی کنید و نتایج خود را تحلیل کنید.

K_fold Cross_validation

در این روش دیتاست به K دسته ی مساوی تقسیم می شود و مدل روی هر یک از این دسته ها آموزش می بیند و در نهایت میانگین دقت ها در نظر گرفته می شود. مثلاً اگر ۱۰۰۰ داده داشته

باشیم و بخواهیم به 10 fold آن را تقسیم کنیم، در هر کدام ۱۰۰ داده‌ی تست در نظر گرفته می‌شود و مابقی داده‌ها که داده‌ی تست نیستند، برای آموزش استفاده می‌شوند. یعنی ۱۰۰۰ داده‌ی ما به ۱۰ دسته‌ی ۱۰۰ تایی تقسیم و هربار یکی از این دسته‌های ۱۰۰ تایی به عنوان داده‌ی تست و ۹۰۰ داده‌ی باقی مانده برای آموزش استفاده می‌شود. به این معنی که ۱۰ دقت مختلف به دست می‌آید و از آن‌ها میانگین گرفته می‌شود.

مزیت این روش این است که داده به شکل‌های مختلف به دو دسته‌ی آموزش و ارزیابی تقسیم می‌شود عملکرد مدل بررسی می‌شود و نتیجه‌ی نهایی بسیار قابل اطمینان تر نسبت به زمانی است که فقط به یک صورت این کار انجام می‌شود. اما در این روش ممکن است توزیع آماری دسته‌ها همانند داده اصلی نباشد و نتایج مختلفی از دسته‌های مختلف به دست آید که میانگین آن‌ها معیار خوبی به ما ندهد.

Stratified K_fold Cross_validation

این روش نیز همانند روش قبل است ولی با این تفاوت که دسته‌هایی که در این روش انتخاب می‌شوند به این صورت است که اگر مثلاً در دیتای اصلی ۲۰ درصد از داده‌ها از کلاس ۱ و ۸۰ درصد از کلاس ۲ باشند در این دسته‌ها نیز این توزیع وجود دارد. یعنی در هر دسته ۲۰ درصد از کلاس ۱ و ۸۰ درصد از کلاس ۲ هستند.

مزیت این روش این است که در هر سری آموزش با یکی از دسته داده‌ها توزیع آماری همانند داده اصلی وجود دارد که باعث می‌شود مدل نسبت به داده موردنظر آموزش خیلی بهتری ببیند اما عیب این است که ممکن است روی داده‌ی دیگر با توزیع آماری متفاوت، عملکرد ضعیف‌تری داشته باشد.

به همین دلیل برای سوال ۳ بخش ۲ از روش اول استفاده می‌شود.

سوال ۳)

یکی از مجموعه داده‌های مربوط به طبقه‌بندی پوشش جنگلی یا دارو را در نظر بگیرید.

۱. با استفاده از بخشی از داده‌ها، مجموعه داده را به دو بخش آموزش و آزمون تقسیم کنید (حداقل ۱۵ درصد از داده‌ها را برای آزمون نگه دارید). توضیح دهید که از چه روشی برای انتخاب بخشی از داده‌ها استفاده کرده‌اید. آیا روش بهتری برای این کار می‌شناسید؟
در ادامه، برنامه‌ای بنویسید که درخت تصمیمی برای طبقه‌بندی کلاس‌های این مجموعه داده طراحی کند. خروجی درخت تصمیم خود را با برنامه‌نویسی و یا به صورت دستی تحلیل کنید.

کد به صورت زیر است:

```
from sklearn.model_selection import train_test_split
import pandas as pd
from sklearn import tree
data_test_drug = pd.read_csv('/content/drug_data.csv')
y_drug = data_test_drug[['Drug']].values
X_drug = data_test_drug[['Age' , 'Sex' , 'BP' , 'Cholesterol' ,
'Na_to_K']].values
X_pick , X_not_pick , y_pick , y_not_pick = train_test_split(X_drug ,
                                                             y_drug ,
                                                             test_size =
0.3)
X_train_drug , X_test_drug , y_train_drug , y_test_drug =
train_test_split(X_pick ,

y_pick ,

test_size = 0.2)
```

لازم به ذکر است فایل CSV دارای برای این کار انتخاب شده است. در این فایل ستون‌هایی که در آن‌ها از اسامی استفاده شده است، این اسامی با مقادیر عددی جایگزین شده‌اند تا بتوان با استفاده از درخت تصمیم آن‌ها را دسته‌بندی کرد.

در این کد ابتدا فایل CSV مربوط به داده‌ها از google drive فراخوانی می‌شود. سپس ۵ ستون اول این فایل به عنوان داده‌ها و ستون آخر به عنوان برچسب در نظر گرفته می‌شود.

سپس به صورت تصادفی ۷۰ درصد از داده‌ها به عنوان داده‌ی موردنظر برای انجام فرایند آموزش و ارزیابی انتخاب می‌شوند. می‌توان این روند را طوری انجام داد که دیتاهای انتخاب شده توزیع آماری کل داده را حفظ کنند که روش بهتری برای انتخاب داده است اما در این جا از روش تصادفی استفاده شده است.

سپس این داده‌ها به دو دسته‌ی آموزش و ارزیابی با نسبت ۸ به ۲ تقسیم می‌شوند.

قسمت دوم کد:

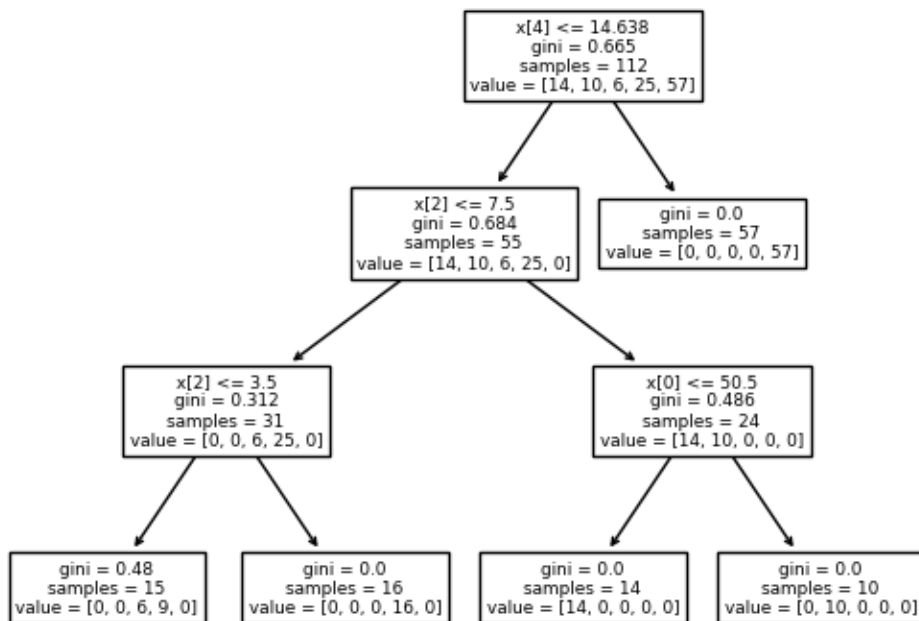
```
clf_dt1 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=3, random_state=74,
ccp_alpha=0)
clf_dt1.fit(X_train_drug, y_train_drug)
tree.plot_tree(clf_dt1);
print(clf_dt1.score(X_test_drug, y_test_drug))
y_pred_drug1 = clf_dt1.predict(X_test_drug)
print(precision_score(y_test_drug , y_pred_drug1 ,average='micro'))
print(recall_score(y_test_drug , y_pred_drug1 ,average='micro'))
print(f1_score(y_test_drug , y_pred_drug1 ,average='micro'))
print(jaccard_score(y_test_drug , y_pred_drug1 ,average='micro'))
cf_matrix_tree1 = confusion_matrix(y_test_drug, y_pred_drug1)
plt.figure(figsize=(8, 6))
sns.heatmap(cf_matrix_tree1, annot=True, fmt='d', cmap='Reds',
annot_kws={"size": 12})

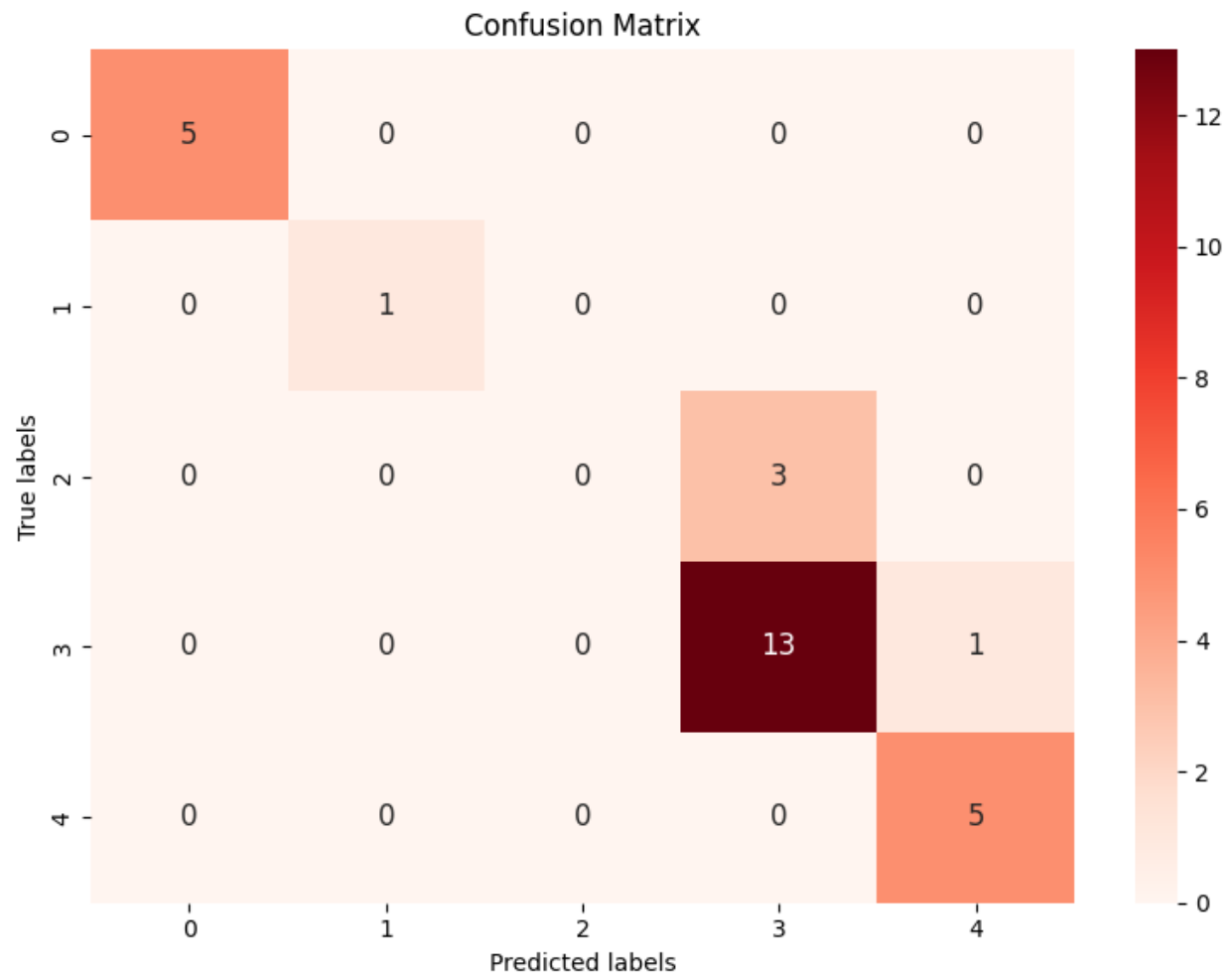
plt.gca().set_ylim(len(np.unique(y_test_drug)), 0)
plt.title('Confusion Matrix')
plt.xlabel('Predicted labels')
plt.ylabel('True labels')
plt.tight_layout()
plt.savefig('confusion_matrix_tree1.png', dpi=300)
```

در این قسمت از کد درخت تصمیم با فرایپارامترهایی که مشاهده می‌شود ساخته می‌شود. بعد از آن این درخت تصمیم روی داده‌ی ما آموزش داده می‌شود و درخت تصمیم مربوط به آن رسم می‌شود. سپس دقت این مدل گزارش شده و پس از آن چند معیار دیگر نیز برای این مدل چاپ می‌شود.

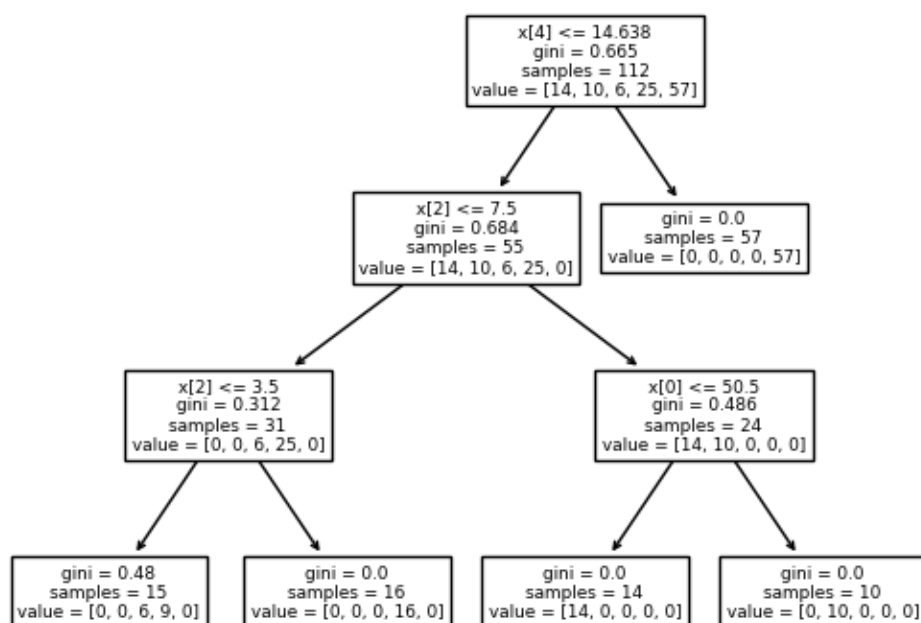
شوند. در نهایت هم ماتریس در هم ریختگی برای این مدل رسم می شود که نتیجه به صورت زیر است:

0.8571428571428571
 0.8571428571428571
 0.8571428571428571
 0.8571428571428571
 0.75

تحليل درخت تصمیم:

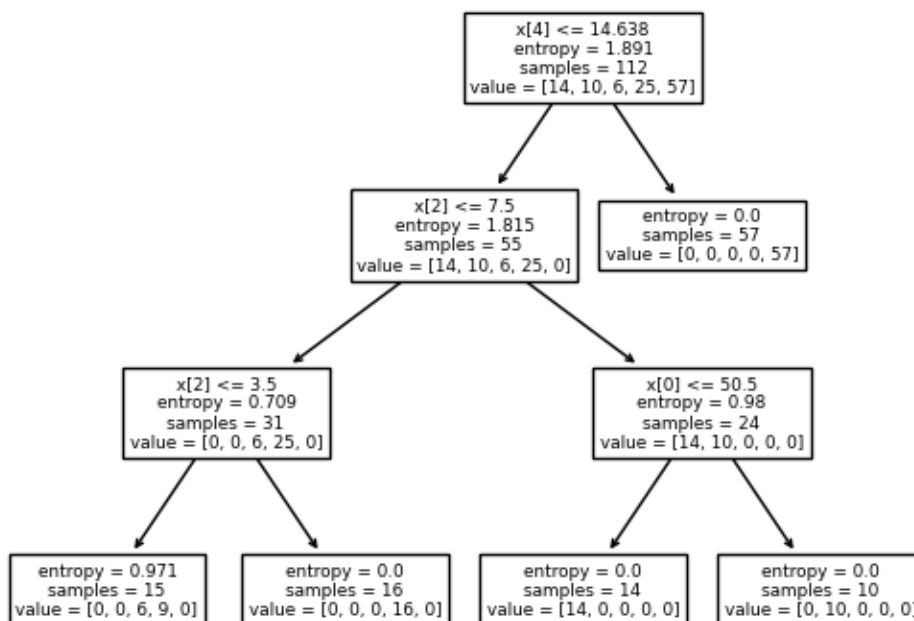
همان طور که مشاهده می شود، در این درخت ابتدا با توجه به مقدار ویژگی پنجم، اگر مقدار این ویژگی از ۱۴.۶۳۸ بیشتر باشد، داده از کلاس ۴ است و در غیر این صورت از کلاس های دیگر است. همان طور که می بینیم، مقدار gini هم برای آن صفر است. پس از آن درخت به سراغ کار کردن با ویژگی سوم می رود. طبق آن چه می بینیم اگر این ویژگی مقداری بزرگتر از ۷.۵ داشته باشد، داده متعلق به کلاس صفر یا ۱ و اگر کوچکتر از آن باشد، داده متعلق به کلاس ۲ یا ۳ است. در مرحله بعد ابتدا به سراغ شاخه ی سمت چپ می رویم. در این شاخه، باز هم درخت روی ویژگی سوم کار می کند. اگر این ویژگی مقداری بزرگتر از ۳.۵ داشته باشد، داده متعلق به کلاس ۳ خواهد بود و اگر مقدار کمتر از ۳.۵ باشد، داده یا متعلق به کلاس ۲ و یا متعلق به کلاس ۳ است. در شاخه ی طرف دیگر، درخت با ویژگی اول کار می کند؛ اگر این ویژگی مقداری بزرگتر از ۵۰.۵ داشته باشد، داده متعلق به کلاس ۱ و اگر مقداری کوچکتر از آن داشته باشد، متعلق به کلاس صفر است. پس این درخت با سه لایه پیشروی، عملکرد نسبتاً خوبی داشته است و مقدار خطای آن نسبتاً کم است.

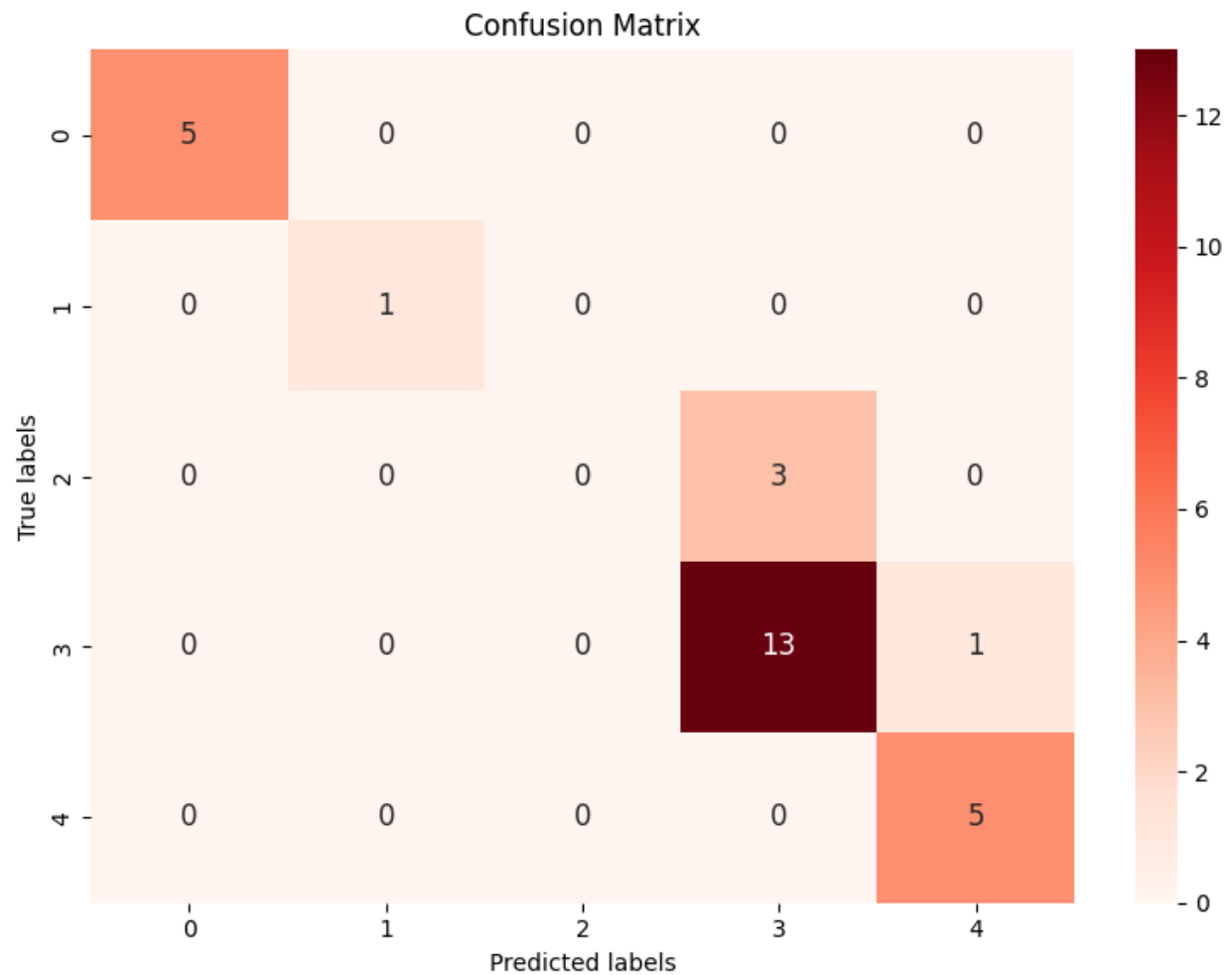
۲. با استفاده از ماتریس درهم‌ریختگی و حداقل سه شاخصه ارزیابی مربوط به وظیفه طبقه‌بندی، عمل‌کرد درخت آموزش‌داده‌شده خود را روی بخش آزمون داده‌ها ارزیابی کنید و نتایج را به صورت دقیق گزارش کنید. تأثیر مقادیر کوچک و بزرگ حداقل دو فرایارامتر را بررسی کنید. تغییر فرایارامترهای مربوط به هرس کردن چه تأثیری روی نتایج دارد و مزیت آن چیست؟

در این قسمت، ماتریس درهم‌ریختگی و پنج شاخصه ارزیابی برای ۷ حالت مختلف دیگر غیر از حالت اول از فرایارامترهای درخت تصمیم رسم و محاسبه شده است که در زیر دیده می‌شود:

۱.

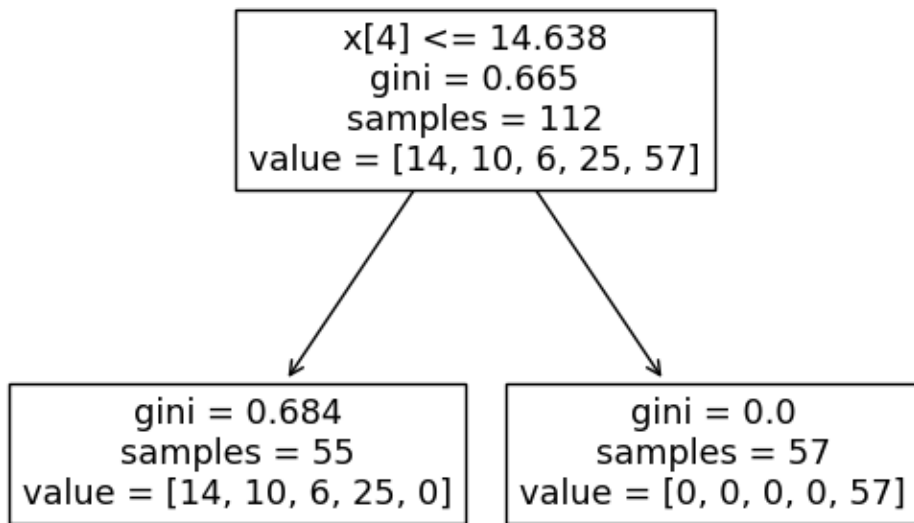
```
clf_dt2 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=3, random_state=74,
ccp_alpha=0 , criterion = 'entropy')
0.8571428571428571
0.8571428571428571
0.8571428571428571
0.8571428571428571
0.75
```

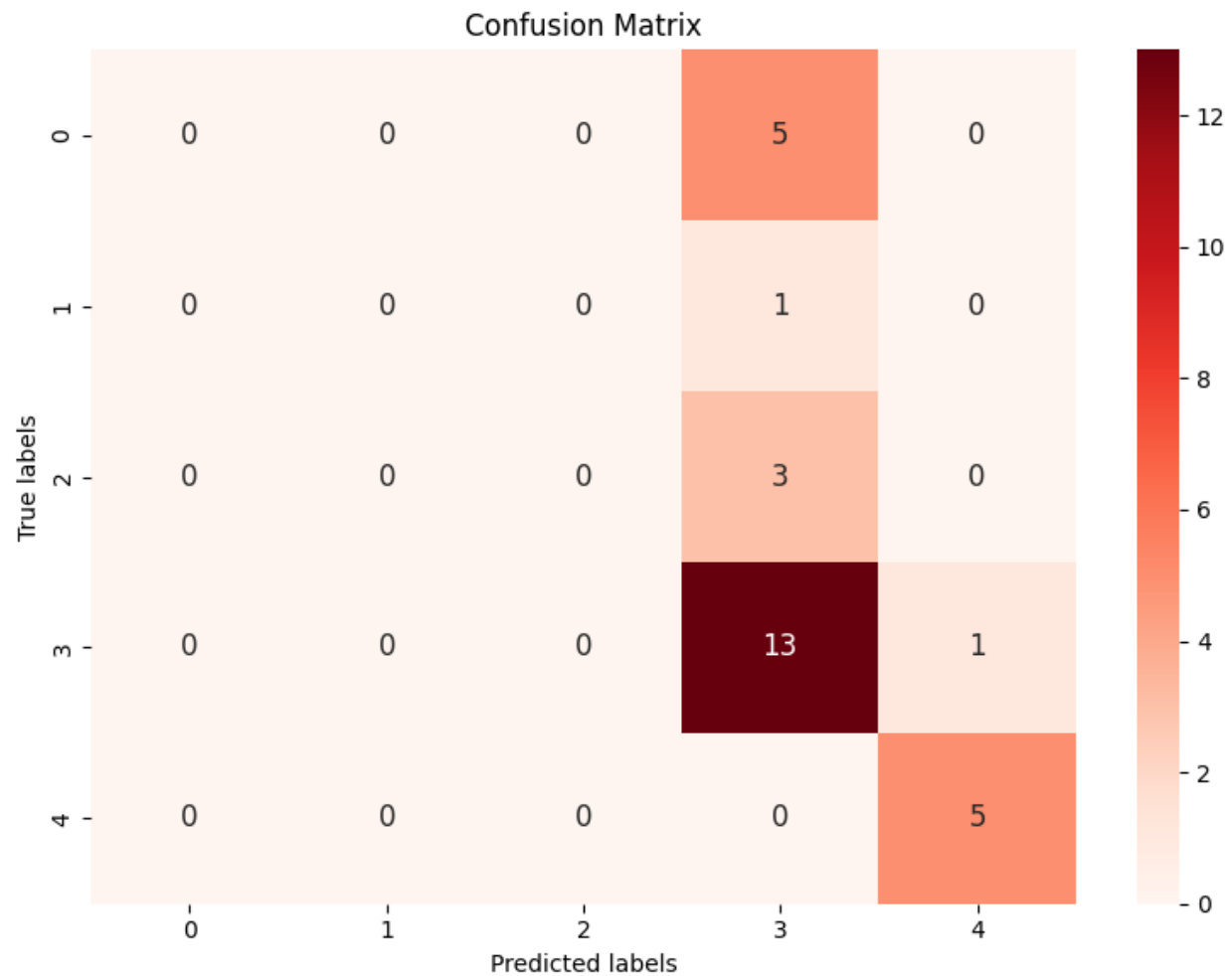

.۲

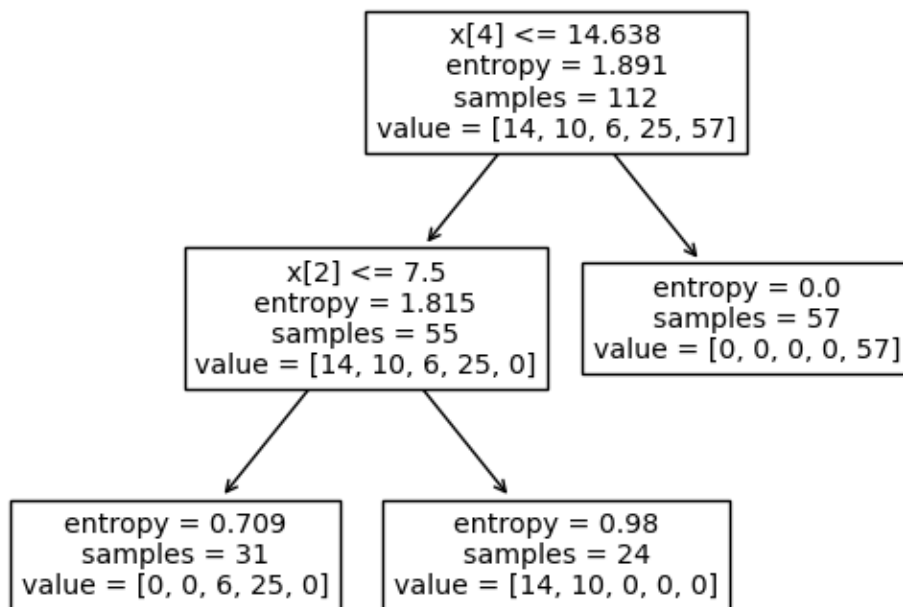
```
clf_dt3 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=3, random_state=74,
ccp_alpha=0.3)
0.6428571428571429
0.6428571428571429
0.6428571428571429
0.6428571428571429
0.47368421052631576
```

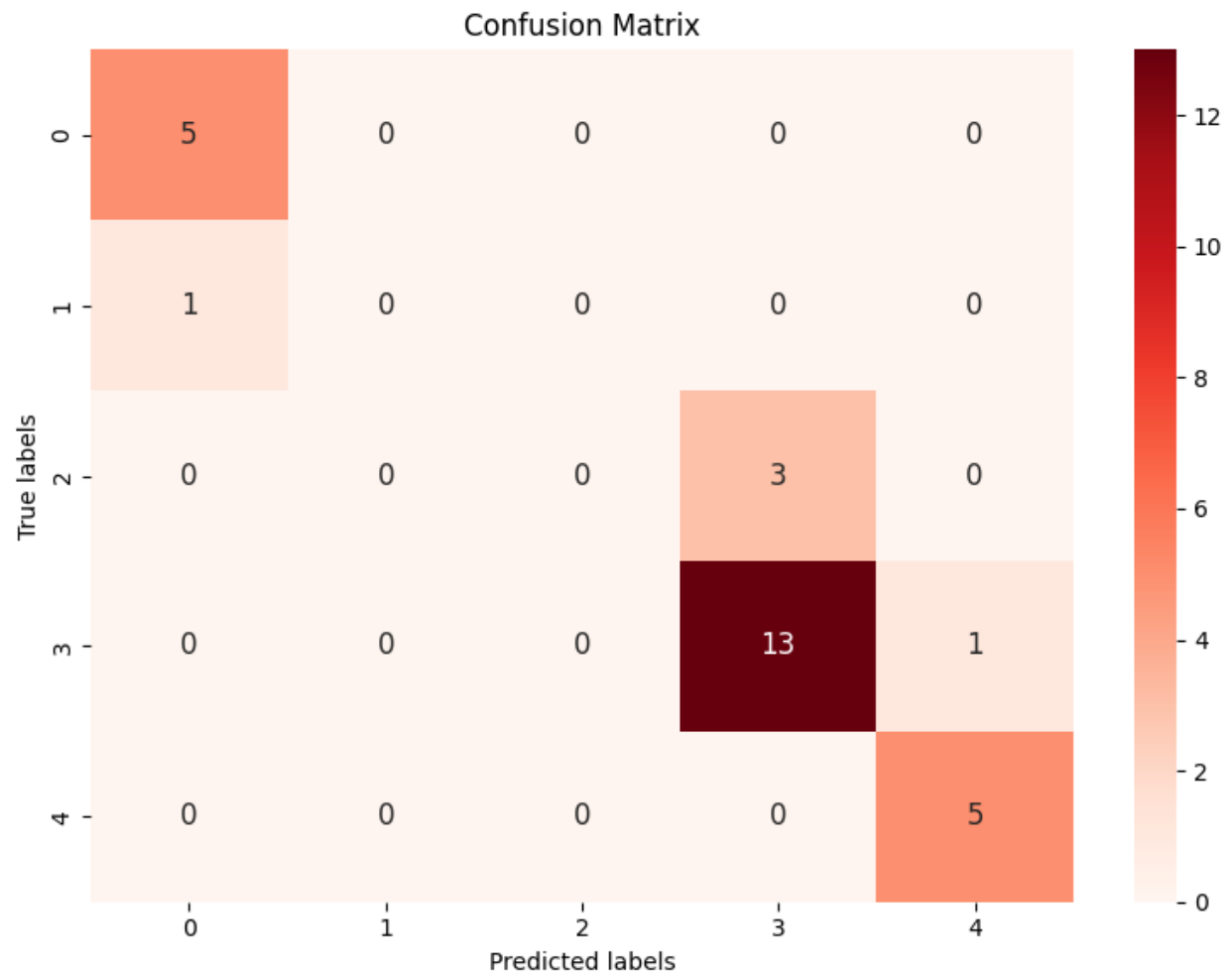

.۳

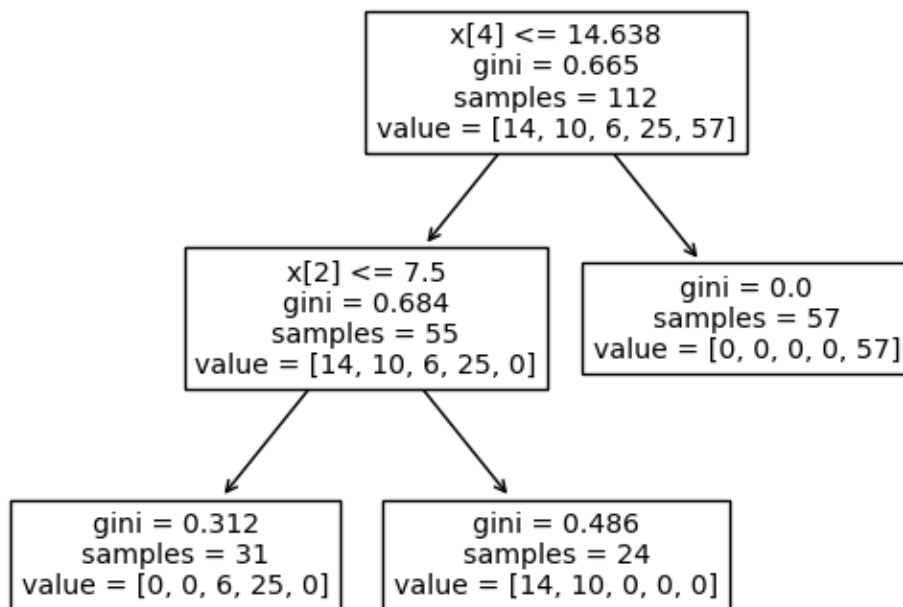
```
clf_dt4 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=3, random_state=74,
ccp_alpha=0.3 , criterion = 'entropy')
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.696969696969697
```

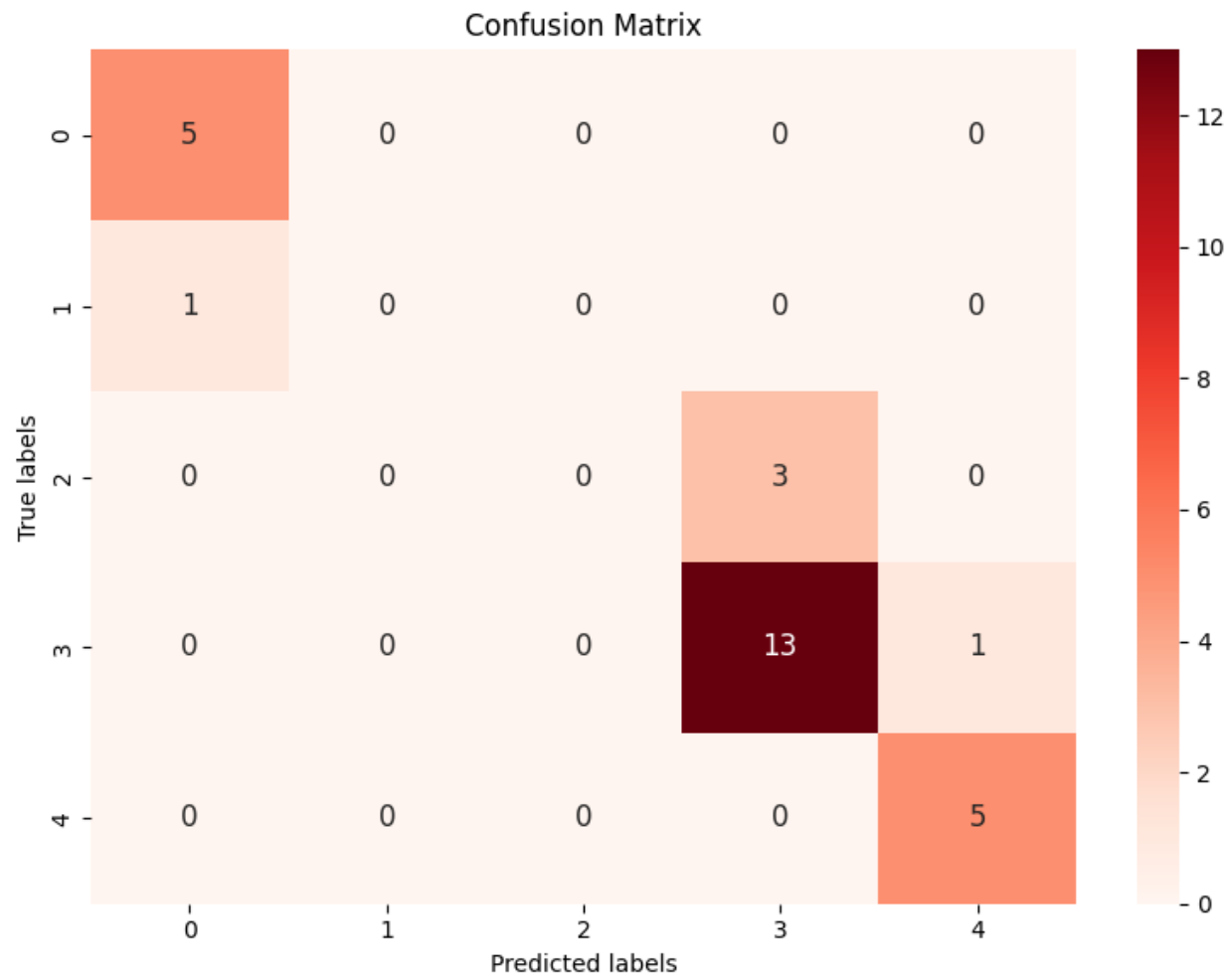

.۴

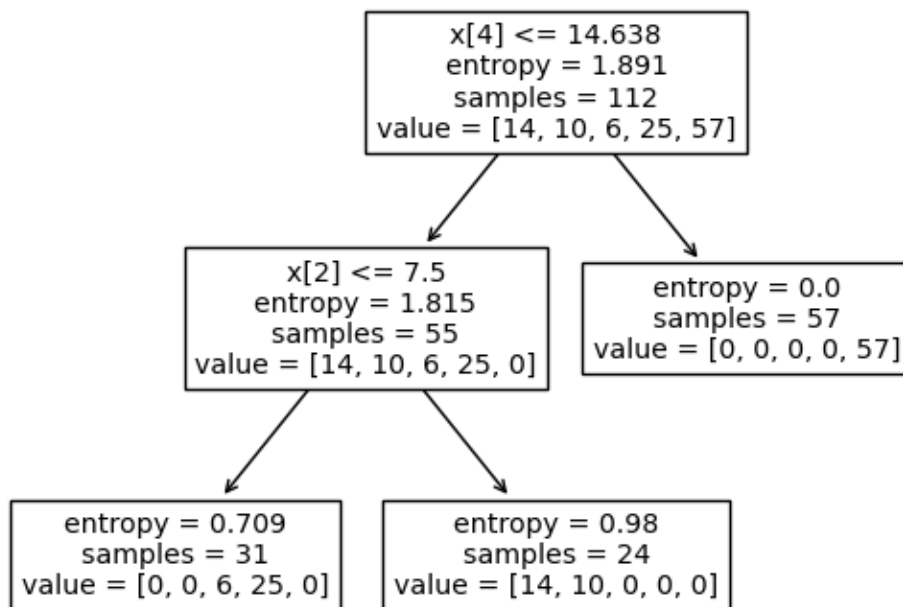
```
clf_dt5 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=2, random_state=74,
ccp_alpha=0)
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.696969696969697
```

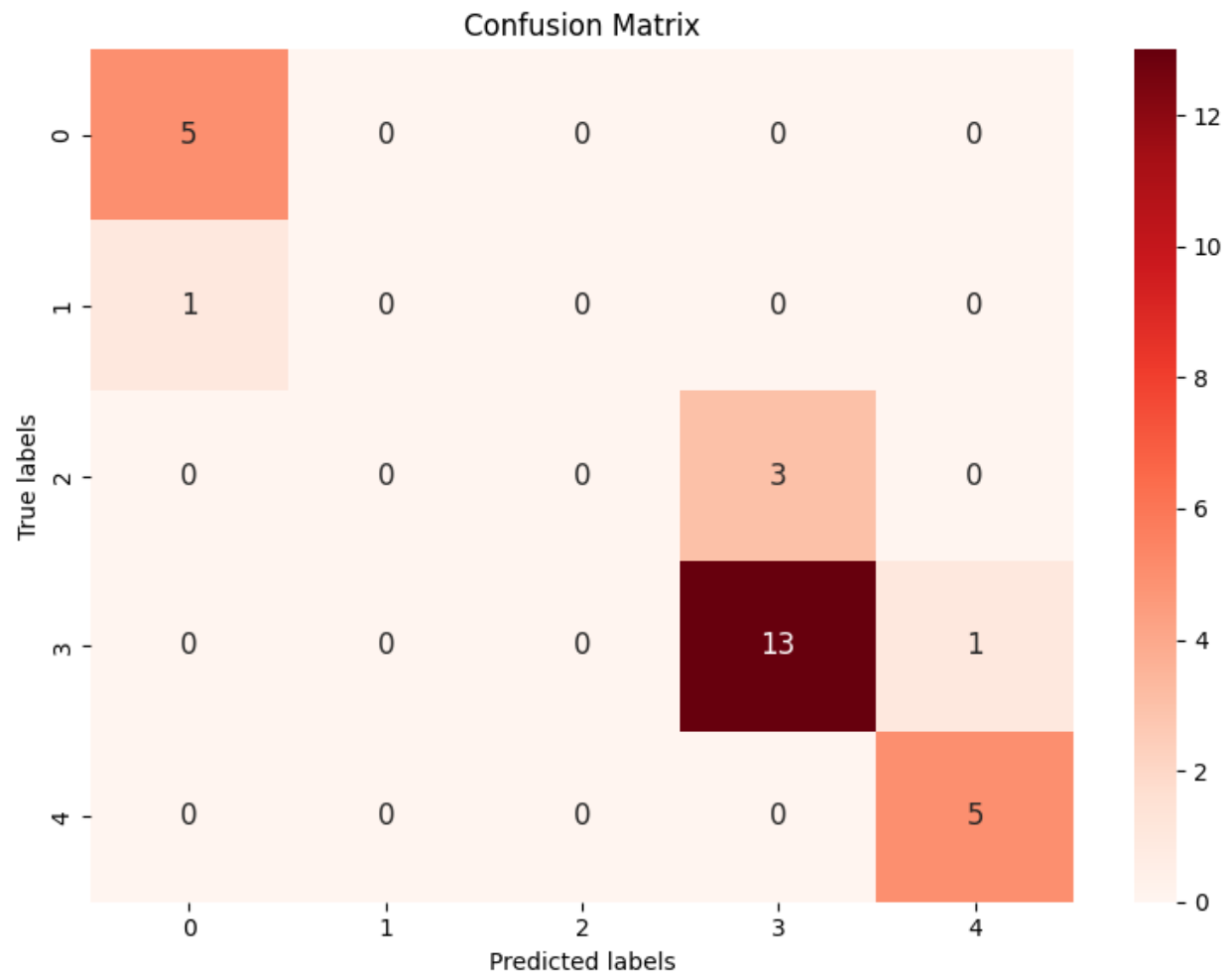

.5

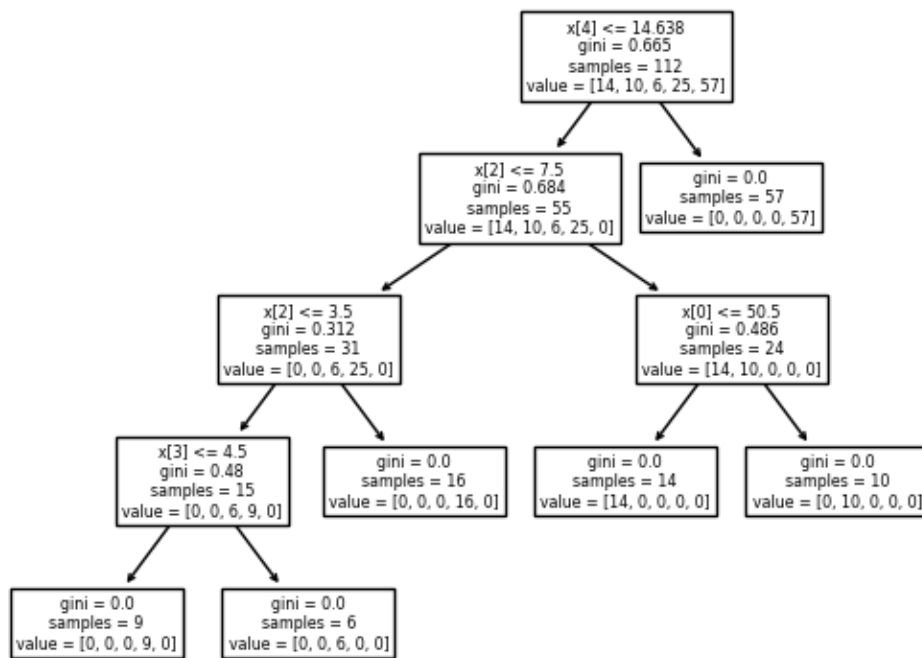
```
clf_dt6 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=2, random_state=74,
ccp_alpha=0 , criterion = 'entropy')
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.8214285714285714
0.696969696969697
```

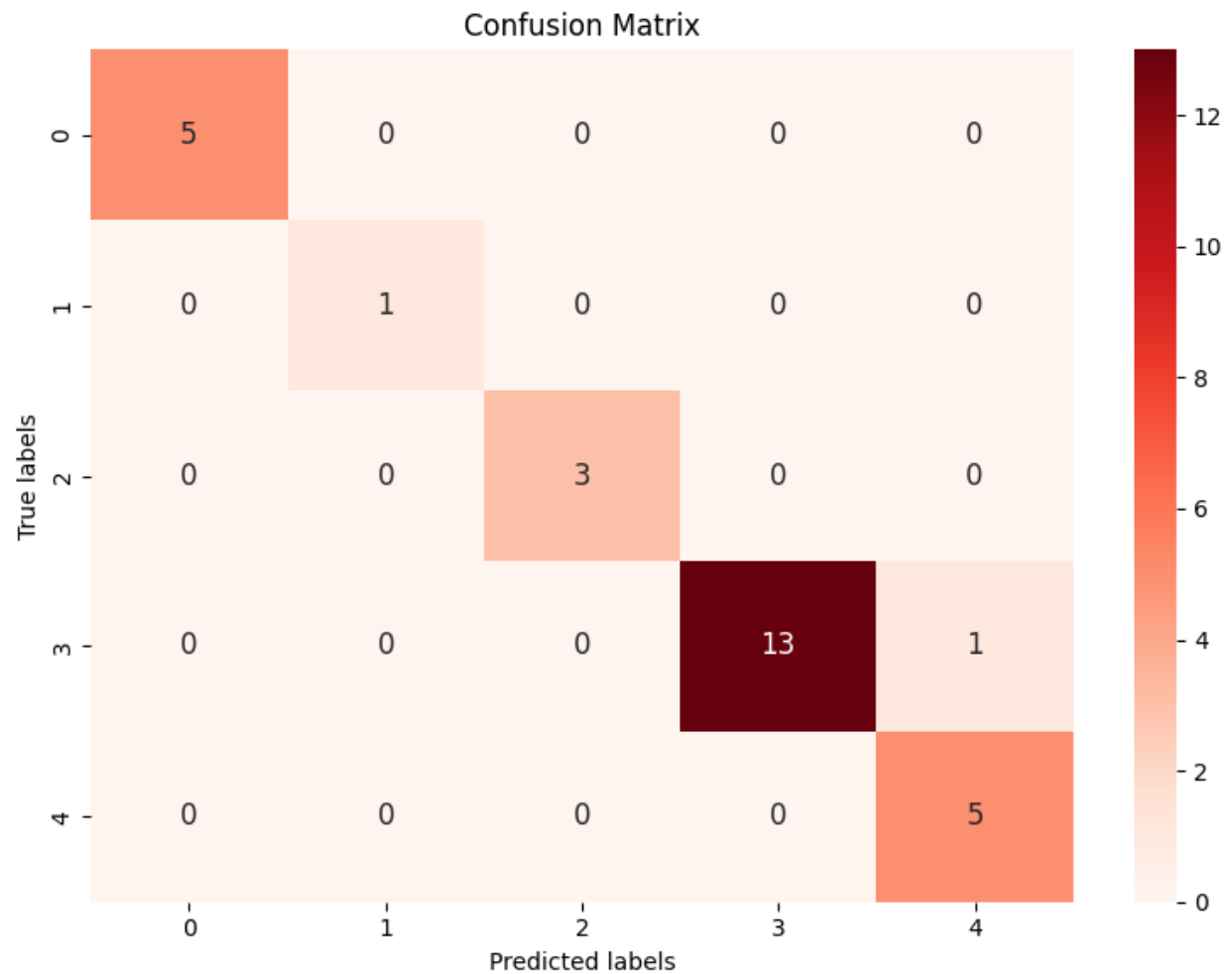

٤

```
clf_dt7 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=4, random_state=74,
ccp_alpha=0)
0.9642857142857143
0.9642857142857143
0.9642857142857143
0.9642857142857143
0.9310344827586207
```

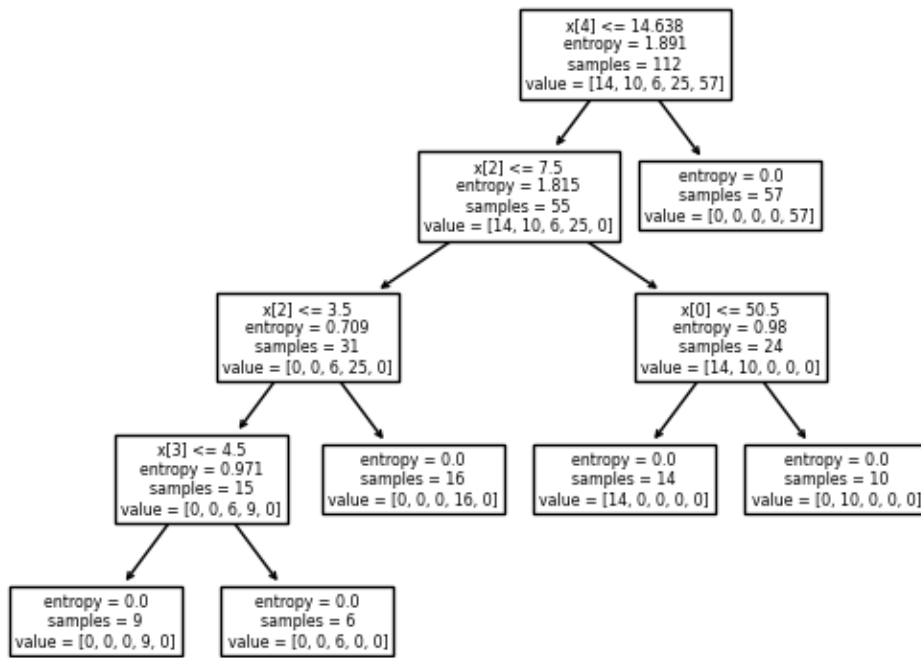

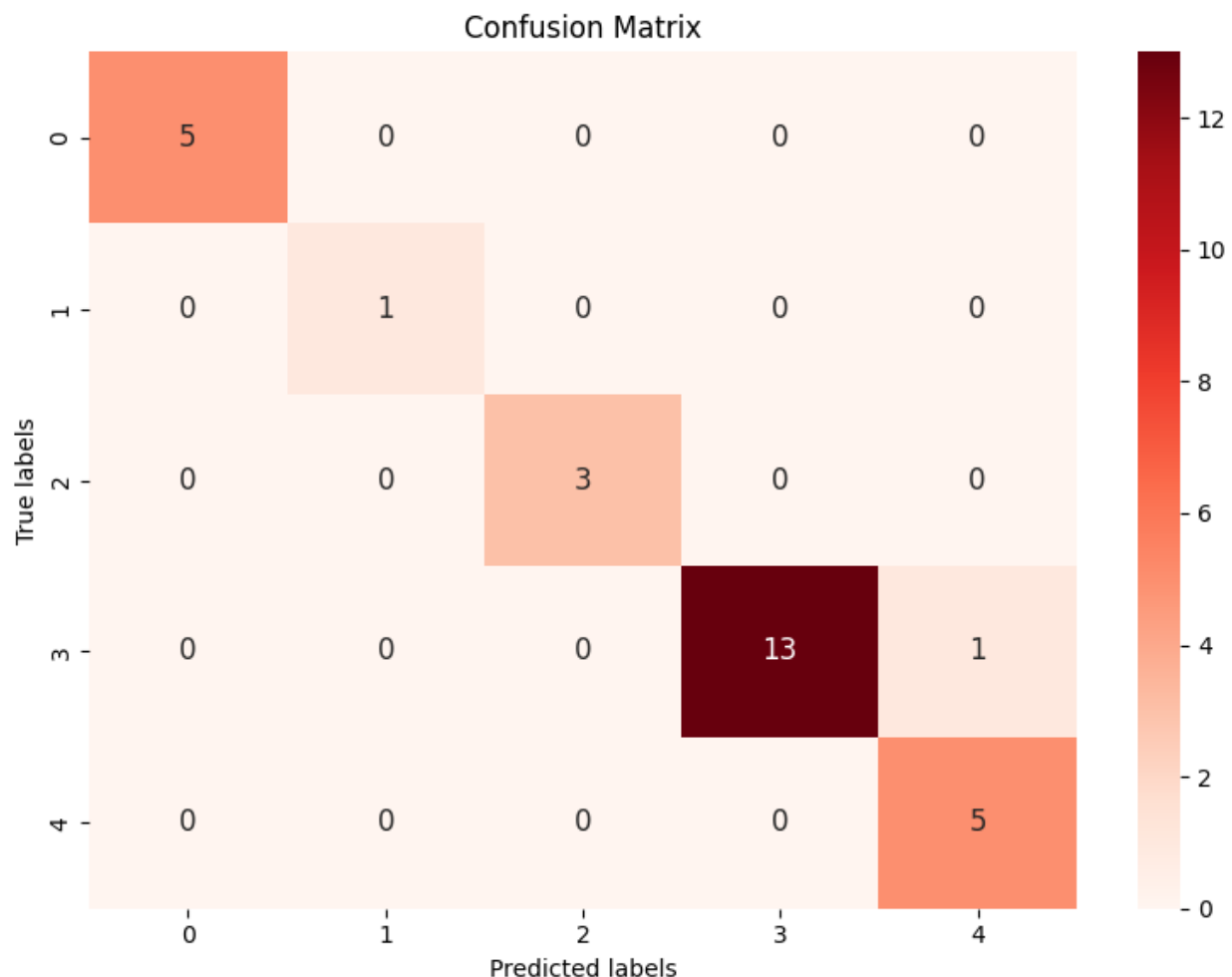

.y

```
clf_dt8 = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=4, random_state=74,
ccp_alpha=0 , criterion = 'entropy')
```

```
0.9642857142857143
0.9642857142857143
0.9642857142857143
0.9642857142857143
0.9310344827586207
```


همان طور که مشاهده می شود تغییر `criterion` تاثیر زیادی در عملکرد درخت ندارد و آن چه که اثر زیادی در عملکرد دارد، تعداد لایه های پیشروی درخت می باشد. این تعداد بستگی به پارامتر `max_depth` دارد. همان طور که می بینیم با افزایش این پارامتر، دقت نیز بیشتر می شود. البته باید دقت شود که این تعداد خیلی زیاد نشود. چون در آن صورت ممکن است **Overfit** رخ دهد. همچنین پارامتر `ccp_alpha` که مقدار هرس کردن درخت را کنترل می کند بر این تعداد اثر می گذارد که در نتیجه بر نتیجه کلی اثر خواهد گذاشت.

K-Fold Cross-validation

همچنین عملکرد هر یک از درخت‌ها با این روش تست شده که کد به صورت زیر است:

```
from sklearn.model_selection import cross_val_score
# with 10 folds

#model_1
scores1 = cross_val_score(clf_dt1, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc1 = 0
for i in range(len(scores1)):
    mean_acc1 += scores1[i]

print(f"scores for decision tree 1 is \n{scores1} \nand mean of accuracy\n\nis \n{mean_acc1/len(scores1)}")
print(f"\n -----")

#model_2
scores2 = cross_val_score(clf_dt2, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc2 = 0
for i in range(len(scores2)):
    mean_acc2 += scores2[i]

print(f"scores for decision tree 2 is \n{scores2} \nand mean of accuracy\n\nis \n{mean_acc2/len(scores2)}")
print(f"\n -----")

#model_3
scores3 = cross_val_score(clf_dt3, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc3 = 0
for i in range(len(scores3)):
    mean_acc3 += scores3[i]

print(f"scores for decision tree 3 is \n{scores3} \nand mean of accuracy\n\nis \n{mean_acc3/len(scores3)}")
print(f"\n -----")

#model_4
scores4 = cross_val_score(clf_dt4, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc4 = 0
for i in range(len(scores4)):
    mean_acc4 += scores4[i]

print(f"scores for decision tree 4 is \n{scores4} \nand mean of accuracy\n\nis \n{mean_acc4/len(scores4)}")
print(f"\n -----")
```

```

#model_5
scores5 = cross_val_score(clf_dt5, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc5 = 0
for i in range(len(scores5)):
    mean_acc5 += scores5[i]

print(f"scores for decision tree 5 is \n{scores5} \nand mean of accuracy
is \n{mean_acc5/len(scores5)}")
print(f"\n -----")

#model_6
scores6 = cross_val_score(clf_dt6, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc6 = 0
for i in range(len(scores6)):
    mean_acc6 += scores6[i]

print(f"scores for decision tree 6 is \n{scores6} \nand mean of accuracy
is \n{mean_acc6/len(scores6)}")
print(f"\n -----")

#model_7
scores7 = cross_val_score(clf_dt7, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc7 = 0
for i in range(len(scores7)):
    mean_acc7 += scores7[i]

print(f"scores for decision tree 7 is \n{scores7} \nand mean of accuracy
is \n{mean_acc7/len(scores7)}")
print(f"\n -----")

#model_8
scores8 = cross_val_score(clf_dt8, X_pick, y_pick, cv=10)
mean_acc8 = 0
for i in range(len(scores8)):
    mean_acc8 += scores8[i]

print(f"scores for decision tree 8 is \n{scores8} \nand mean of accuracy
is \n{mean_acc8/len(scores8)}")
print(f"\n -----")

```


در این کد به روشی که در قسمت آخر سوال ۲ گفته شد، داده‌ها به ۱۰ فولد تقسیم شده و آموزش انجام می‌شود. سپس دقت به ازای هر یک از این ۱۰ حالت برای هر مدل چاپ شده و در نهایت میانگین آن‌ها نیز نمایش داده می‌شود:

```
scores for decision tree 1 is
[0.92857143 1.          0.92857143 0.92857143 0.85714286 0.92857143
 0.85714286 0.92857143 0.92857143 0.92857143]
and mean of accuracy is
0.9214285714285714
```

```
-----
scores for decision tree 2 is
[0.92857143 1.          0.92857143 0.92857143 0.85714286 0.92857143
 0.85714286 0.92857143 0.92857143 0.92857143]
and mean of accuracy is
0.9214285714285714
```

```
-----
scores for decision tree 3 is
[0.64285714 0.78571429 0.78571429 0.71428571 0.71428571 0.71428571
 0.64285714 0.71428571 0.71428571 0.71428571]
and mean of accuracy is
0.7142857142857144
```

```
-----
scores for decision tree 4 is
[0.78571429 0.92857143 0.85714286 0.85714286 0.85714286 0.85714286
 0.78571429 0.85714286 0.85714286 0.85714286]
and mean of accuracy is
0.8499999999999999
```

```
-----
scores for decision tree 5 is
[0.78571429 0.92857143 0.85714286 0.85714286 0.85714286 0.85714286
 0.78571429 0.85714286 0.85714286 0.85714286]
and mean of accuracy is
0.8499999999999999
```

```
-----
scores for decision tree 6 is
[0.78571429 0.92857143 0.85714286 0.85714286 0.85714286 0.85714286
 0.78571429 0.85714286 0.85714286 0.85714286]
and mean of accuracy is
0.8499999999999999
```

```
-----
scores for decision tree 7 is
[1.          1.          1.          1.          0.92857143 1.
 0.92857143 1.          1.          1.          ]
and mean of accuracy is
```

```
0.9857142857142858
```

```
-----  
scores for decision tree 8 is  
[1. 1. 1. 1. 0.92857143 1.  
 0.92857143 1. 1. 1. ]  
and mean of accuracy is  
0.9857142857142858
```

۳. توضیح دهید که روش‌هایی مانند جنگل تصادفی و AdaBoost چگونه می‌توانند به بهبود نتایج کمک کنند. سپس، با انتخاب یکی از این روش‌ها و استفاده از فرآیندهای مناسب، سعی کنید نتایج پیاده‌سازی در مراحل قبلی را ارتقاء دهید.

روش AdaBoost

در این روش ابتدا یک مدل بر روی مجموعه دیتای آموزش، آموزش داده می‌شود. سپس یک مدل دوم برای اصلاح اشتباهات مدل اول ساخته می‌شود. این کار تا جایی ادامه می‌یابد تا آموزش دقیق‌تر و به دقت موردنظر برسیم.

روش جنگل تصادفی

در این روش خروجی چندین درخت تصمیم ترکیب می‌شود تا به یک نتیجه‌ی واحد برسیم. سهولت و انعطاف‌پذیری این روش و همچنین توانایی حل مشکلات طبقه‌بندی و رگرسیون از دلایلی است که باعث استفاده‌ی زیاد از آن شده است. در این جا از روش جنگل تصادفی استفاده می‌شود.

کد به صورت زیر است:

```
from sklearn.ensemble import RandomForestClassifier  
from sklearn.metrics import confusion_matrix  
import matplotlib.pyplot as plt  
import seaborn as sns  
import numpy as np
```

```

clf_random_forest = RandomForestClassifier(max_depth=6, random_state=74)
clf_random_forest.fit(X_train_drug , y_train_drug)
clf_random_forest.score(X_test_drug , y_test_drug)
y_pred_drug_forest = clf_random_forest.predict(X_test_drug)

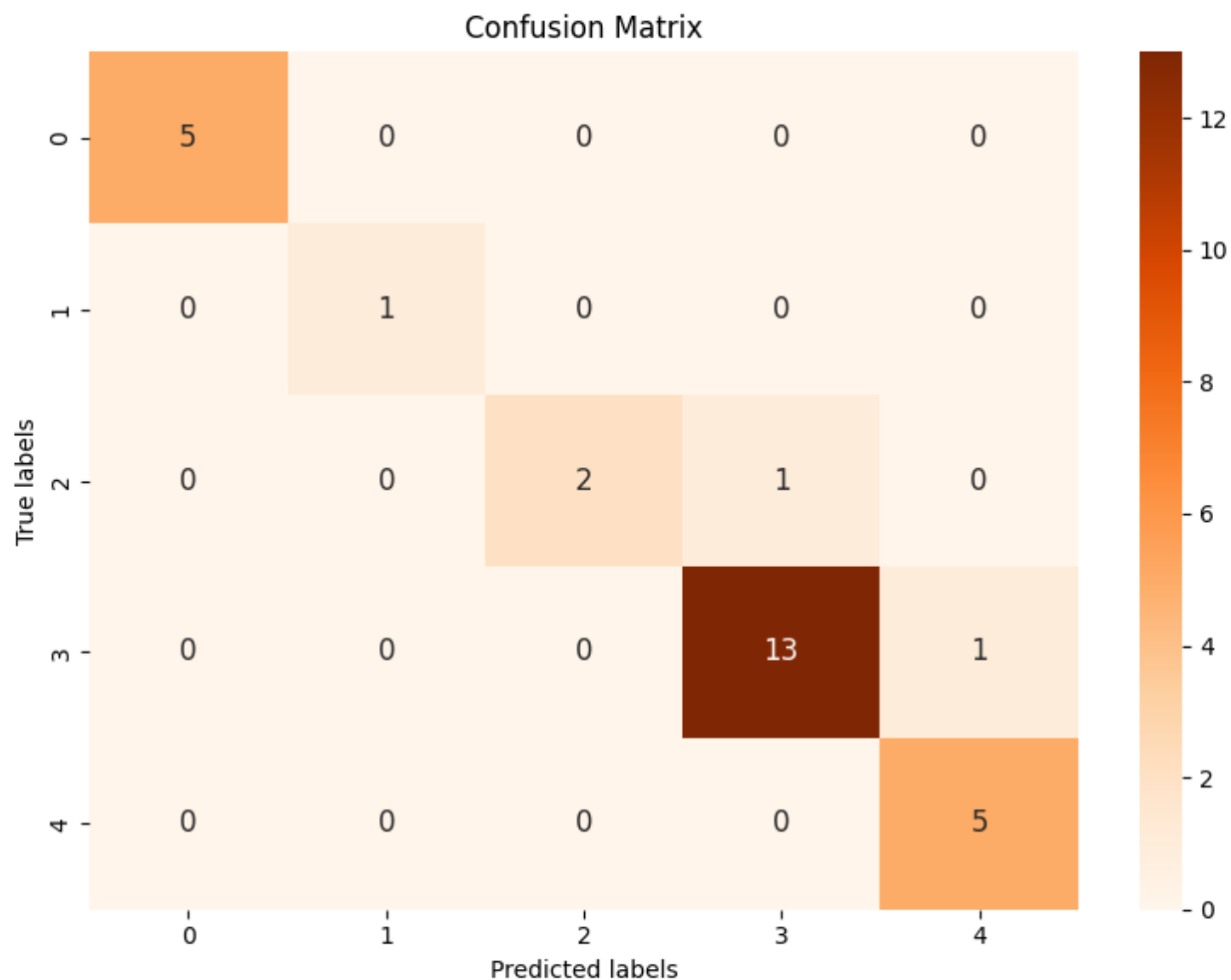
cf_matrix_forest = confusion_matrix(y_test_drug, y_pred_drug_forest)
plt.figure(figsize=(8, 6))
sns.heatmap(cf_matrix_forest, annot=True, fmt='d', cmap='Oranges',
annot_kws={"size": 12})

plt.gca().set_ylim(len(np.unique(y_test_drug)), 0)
plt.title('Confusion Matrix')
plt.xlabel('Predicted labels')
plt.ylabel('True labels')
plt.tight_layout()
plt.savefig('confusion_matrix_forest.png', dpi=300)

```

در این کد ابتدا طبقه‌بند جنگل تصادفی موردنظر با حداکثر عمق ۶ تعریف می‌شود. (حداکثر عمق همان تعداد پیش‌روی لایه‌های درخت موردنظر است) سپس این طبقه‌بند روی مجموعه داده‌ی آموزش، آموزش داده می‌شود و سپس دقت این طبقه‌بند و ماتریس درهم‌ریختگی مربوط به آن رسم می‌شود که به صورت زیر است:

```
0.9285714285714286
```


همان طور که مشاهده می شود به دقت تقریباً ۹۳ درصد رسیده ایم که دقت خوبی است.

سوال (۴)

دیتاست **بیماری قلبی** را در نظر بگیرید. داده ها را به دو بخش آموزش و آزمون تقسیم کرده و ضمن انجام پیش پردازش هایی که روی آن لازم می دانید و با فرض گاوسی بودن داده ها، از الگوریتم طبقه بندی Bayes استفاده کنید و نتایج را در قالب ماتریس درهم ریختگی و **classification_report** تحلیل کنید. تفاوت میان دو حالت Macro و Micro را در کتابخانه سایکیت لرن شرح دهید.

در نهایت، پنج داده را به صورت تصادفی از مجموعه آزمون انتخاب کنید و خروجی واقعی را با خروجی پیش بینی شده مقایسه کنید.

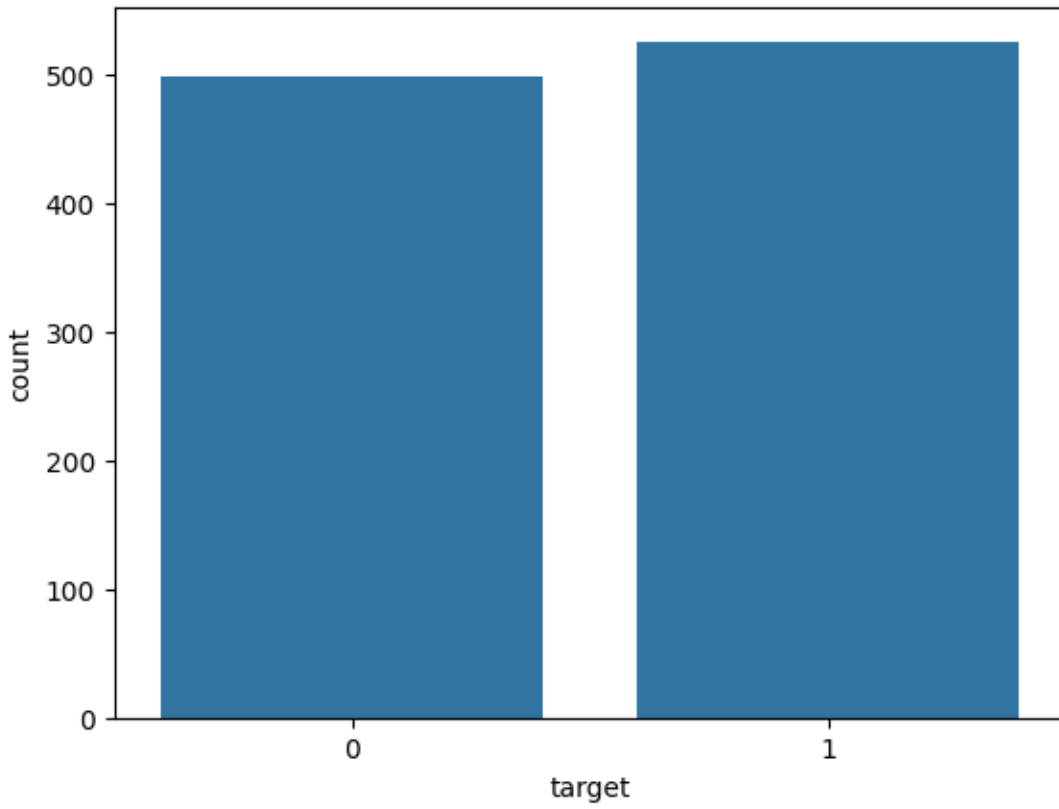
تفاوت میان Micro و Macro این است که در حالت میکرو با شمارش همه‌ی مقادیر صحیح مثبت، مقادیر مثبت کاذب و مقادیر منفی کاذب معیارهای موردنظر را در سطح جهانی و به صورت global محاسبه می‌کند اما در حالت ماکرو، معیارها را برای هر کلاس محاسبه می‌کند و میانگین غیر وزن دار آن‌ها را محاسبه می‌کند. این حالت عدم تعادل در کلاس‌ها را در نظر نمی‌گیرد.

قسمت اول کد به صورت زیر است:

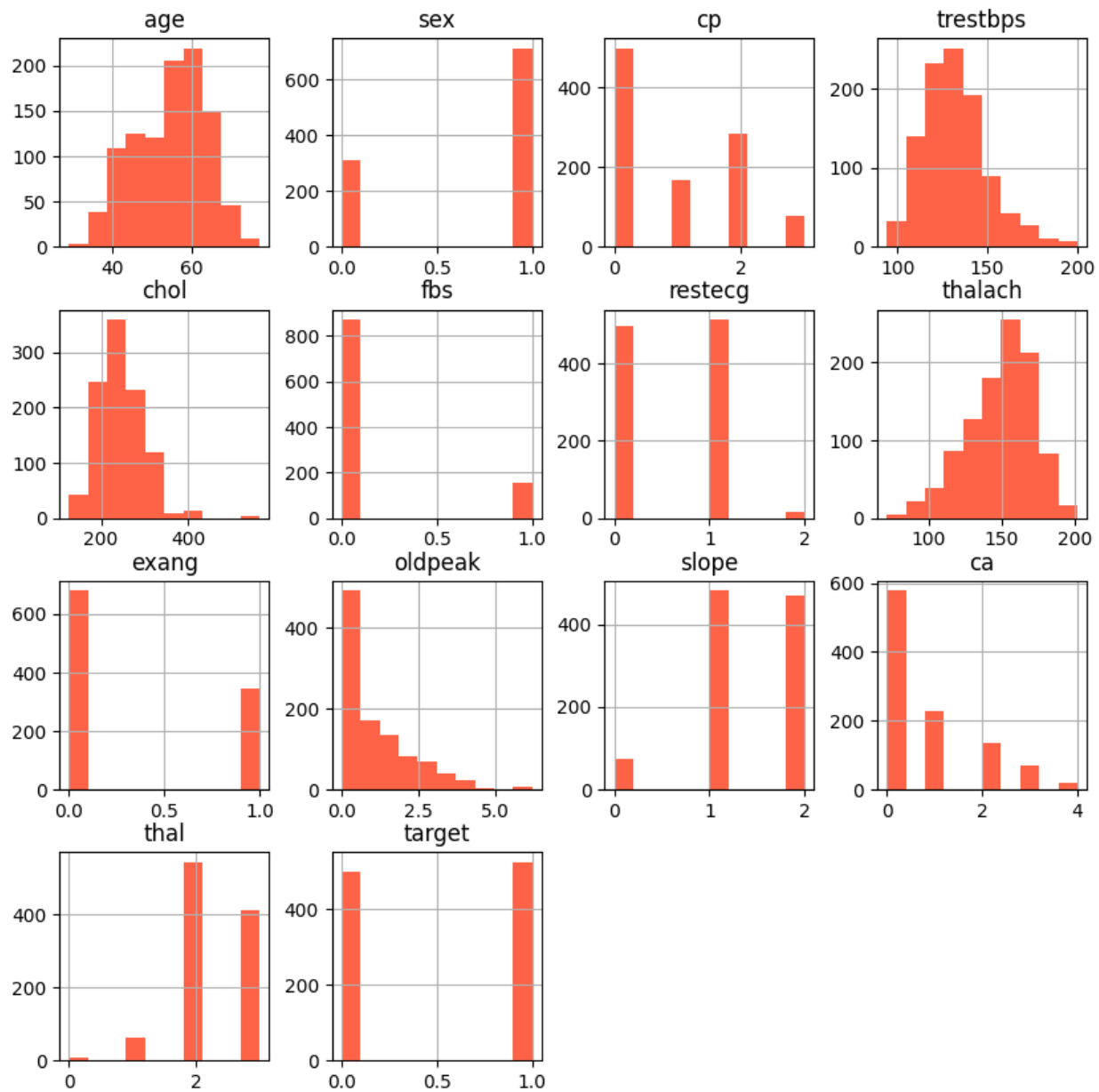
```
data_heart = pd.read_csv("/content/heart_Data.csv")
print(data_heart.groupby('target').size())
sns.countplot(x='target', data=data_heart)
sns.pairplot(data_heart, hue='target')
data_heart.hist(figsize=(10, 10), color='tomato')
plt.show()
```

در این کد دیتا از فایل csv که به این دفترچه از google drive آورده شده است، خوانده می‌شود و سپس فراوانی دیتا نمایش داده می‌شود. خروجی به صورت زیر است:

```
target
0      499
1      526
dtype: int64
```


همان طور که مشاهده می شود، دیتاهای دو کلاس برابر نیستند و این مسئله می تواند باعث اخلاص در آموزش شود.

قسمت دوم کد:

```
X = data_heart.drop('target', axis=1)
```



```
y = data_heart['target']

smote = SMOTE(random_state=74)
X_resample, y_resample = smote.fit_resample(X, y)

X_resample_df = pd.DataFrame(X_resample, columns=X.columns)
y_resample_df = pd.DataFrame(y_resample, columns=['target'])

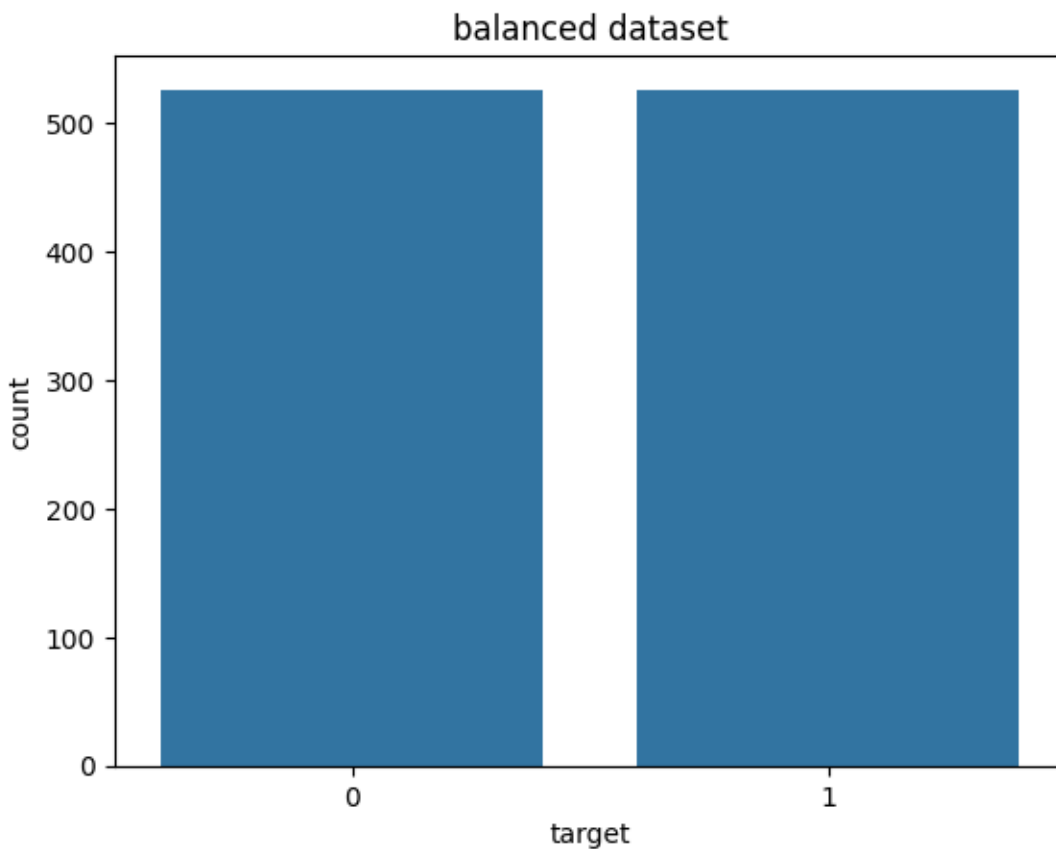
balanced_data = pd.concat([X_resample_df, y_resample_df], axis=1)

sns.countplot(data=balanced_data, x='target')
plt.title('balanced dataset')
plt.xlabel('target')
plt.ylabel('count')
plt.show()

print(balanced_data.groupby('target').size())
```

این قسمت از کد در واقع دیتاهایی نزدیک به دیتاهای موجود در کلاسی که اقلیت دارد ایجاد می‌کند تا توزیع داده‌ها برای کلاس‌های مختلف یکسان شود.

خروجی به صورت زیر است:

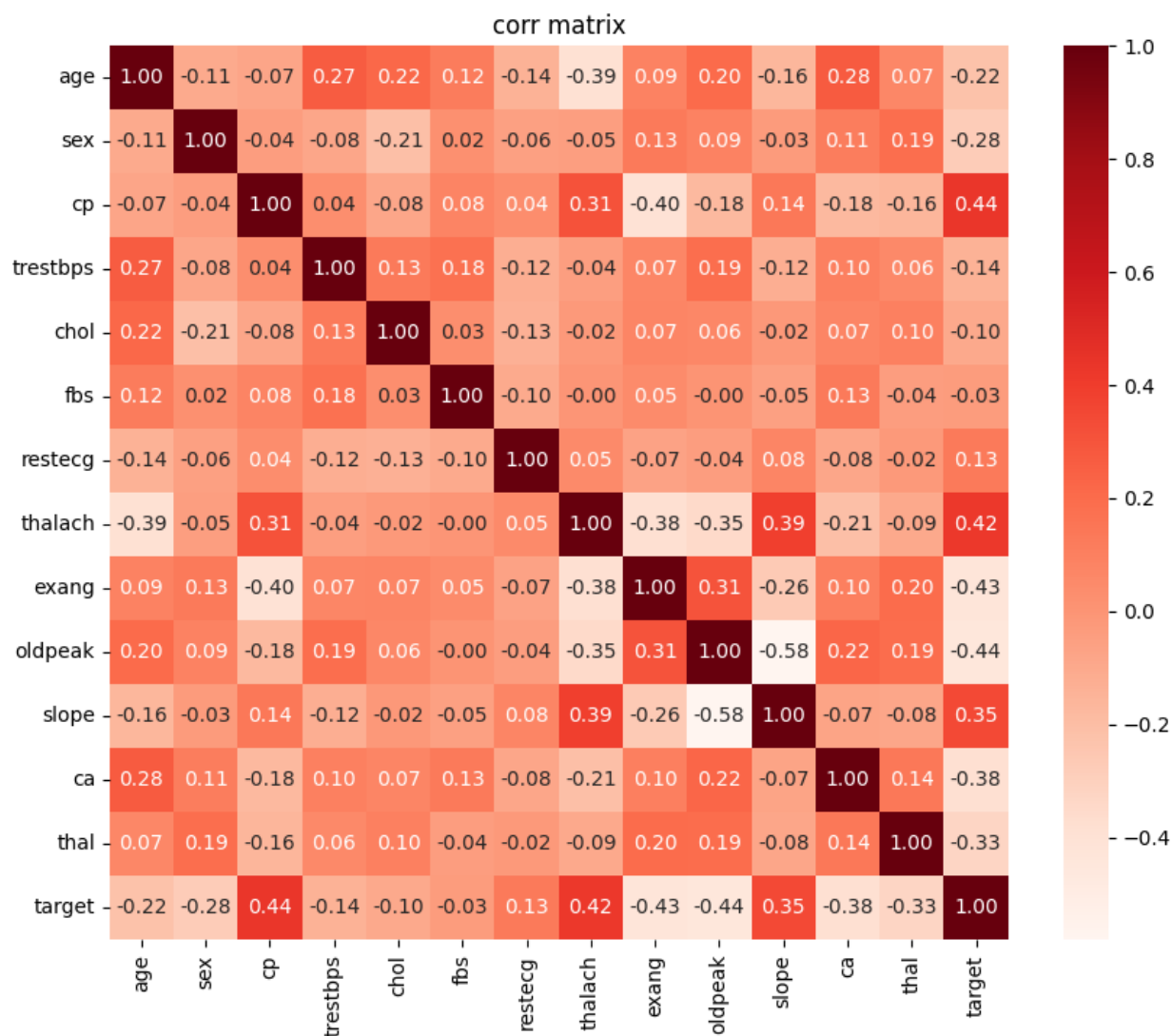
```
target
0      526
1      526
dtype: int64
```

همان طور که مشاهده می شود تعداد نمونه های هر کلاس برابر شده است و به نوعی داده ها متعادل شده اند.

قسمت سوم کد:

```
correlation_matrix = balanced_data.corr()
plt.figure(figsize=(10, 8))
sns.heatmap(correlation_matrix, annot=True, cmap='Reds', fmt=".2f")
plt.title('corr matrix')
plt.show()
```

در این قسمت ماتریس پراکندگی داده‌های متعادل شده رسم می‌شود که به صورت زیر است:

همان‌طور که مشاهده می‌شود تقریباً وابستگی ویژگی‌های مختلف خیلی زیاد نیست و تقریباً همه زیر ۵۰ درصد است.

قسمت چهارم کد:

```

shuffled_data_heart = shuffle(balanced_data, random_state=74)
shuffled_data_heart_arr = np.array(shuffled_data_heart)
X_heart = np.array(shuffled_data_heart_arr[:, :13])
y_heart = np.array(shuffled_data_heart_arr[:, 13])
print(X_heart.shape)
X_train_heart, X_test_heart, y_train_heart, y_test_heart =
train_test_split(X_heart, y_heart, test_size=0.2, random_state=74)
scaler = StandardScaler()
scaler.fit(X_train_heart)
X_train_norm = scaler.transform(X_train_heart)
X_test_norm = scaler.transform(X_test_heart)

```

در این کد ابتدا دیتا مخلوط می‌شود. سپس داده‌ها با نسبت ۸ به ۲ به دو دسته‌ی آموزش و ارزیابی تقسیم می‌شوند و در نهایت با نرمال‌ساز StandardScaler دیتا نرمال‌سازی می‌شود.

قسمت پنجم کد:

```

class NaiveBayes:
    def fit(self, X, y):
        n_samples, n_features = X.shape
        self._classes = np.unique(y)
        n_classes = len(self._classes)

        # calculate mean, var, and prior for each class
        self._mean = np.zeros((n_classes, n_features), dtype=np.float64)
        self._var = np.zeros((n_classes, n_features), dtype=np.float64)
        self._priors = np.zeros(n_classes, dtype=np.float64)

        for idx, c in enumerate(self._classes):
            X_c = X[y == c]
            self._mean[idx, :] = X_c.mean(axis=0)
            self._var[idx, :] = X_c.var(axis=0)
            self._priors[idx] = X_c.shape[0] / float(n_samples)

    def predict(self, X):
        y_pred = [self._predict(x) for x in X]
        return np.array(y_pred)

    def _predict(self, x):

```

```

posterior = []

# calculate posterior probability for each class
for idx, c in enumerate(self._classes):
    prior = np.log(self._priors[idx])
    posterior = np.sum(np.log(self._pdf(idx, x)))
    posterior = posterior + prior
    posteriors.append(posterior)

# return class with the highest posterior
return self._classes[np.argmax(posteriors)]

def _pdf(self, class_idx, x):
    mean = self._mean[class_idx]
    var = self._var[class_idx]
    numerator = np.exp(-((x - mean) ** 2) / (2 * var))
    denominator = np.sqrt(2 * np.pi * var)
    return numerator / denominator

```

این قسمت از کد در واقع یک کلاس است که مدل بیز ما را تعریف می‌کند. این کلاس دارای توابعی مانند `fit` و `predict` مانند توابع آماده `sklearn` است که مثلاً تابع `fit` آموزش مدل بر اساس داده‌های آموزش را انجام می‌دهد و تابع `predict` برای پیش‌بینی داده‌های تست استفاده می‌شود.

قسمت ششم کد:

```

model_bayes = NaiveBayes()
model_bayes.fit(X_train_norm, y_train_heart)
y_pred_bayes = model_bayes.predict(X_test_norm)
model_gauss = GaussianNB()
model_gauss.fit(X_train_norm, y_train_heart)
y_pred_gauss = model_gauss.predict(X_test_norm)

```

در این قسمت از کد با استفاده از مدل بیز آموزش انجام می‌شود. همچنین برای آموزش با استفاده از مدل گاوسی، از کتابخانه آماده استفاده شده است. (بر خلاف مدل بیز که نوشته شد).

قسمت هفتم کد:

```
print(classification_report(y_test_heart,y_pred_bayes))
print(classification_report(y_test_heart,y_pred_gauss))
```

این قسمت از کد اطلاعاتی راجع به دقت مدل و برخی پارامترهای دیگر می‌دهد. همچنین برخی از این معیارها برای هر کلاس به صورت مجزا نیز بیان شده است. خروجی به ترتیب به صورت زیر است:

بیز:

precision	recall	f1-score	support	
0.0	0.83	0.83	92	
1.0	0.87	0.87	119	
accuracy			0.85	211
macro avg	0.85	0.85	0.85	211
weighted avg	0.85	0.85	0.85	211

گوسی:

precision	recall	f1-score	support	
0.0	0.83	0.83	92	
1.0	0.87	0.87	119	
accuracy			0.85	211
macro avg	0.85	0.85	0.85	211
weighted avg	0.85	0.85	0.85	211

برای مثال دقت برای هر دو مدل برابر ۸۵ درصد است. همچنین $F1_score$ برای هر دو مدل برای داده‌های کلاس اول ۸۳ درصد و برای کلاس دوم ۸۷ درصد است.

قسمت هشتم کد:

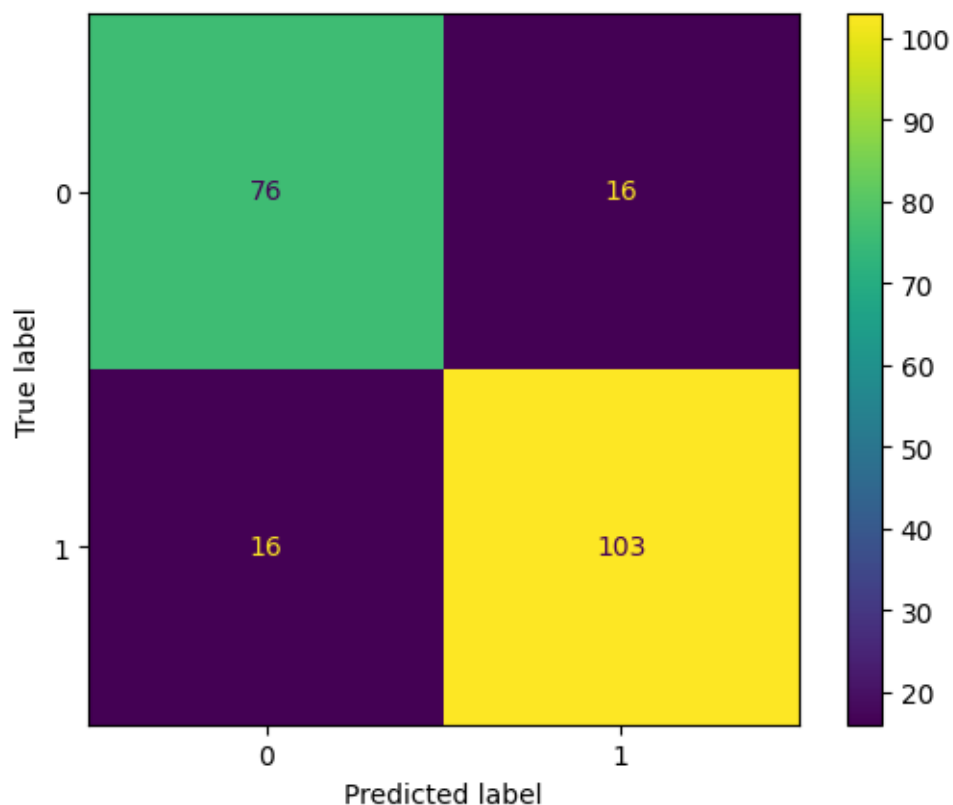
```
conf_matrix_bayes = confusion_matrix(y_test_heart,y_pred_bayes)
names = list(shuffled_data_heart.groupby('target').groups.keys())
```

```

disp = ConfusionMatrixDisplay(confusion_matrix=conf_matrix_bayes,
display_labels=names)
disp.plot()
plt.show()
print('Accuracy_bayes_model :',accuracy_score(y_test_heart,y_pred_bayes))
print('Precision_bayes_model
:',precision_score(y_test_heart,y_pred_bayes,average='micro'))
print('Recall_bayes_model
:',recall_score(y_test_heart,y_pred_bayes,average='micro'))
print('F1 score_bayes_model
:',f1_score(y_test_heart,y_pred_bayes,average='micro'))
print('Jaccard score_bayes_model
:',jaccard_score(y_test_heart,y_pred_bayes,average='micro'))

```

این قسمت از کد ماتریس درهم‌ریختگی و برخی معیارها را برای مدل بیز نمایش می‌دهد که نتیجه به صورت زیر است:


```

Accuracy_bayes_model : 0.8483412322274881
Precision_bayes_model : 0.8483412322274881
Recall_bayes_model : 0.8483412322274881
F1 score_bayes_model : 0.8483412322274881

```

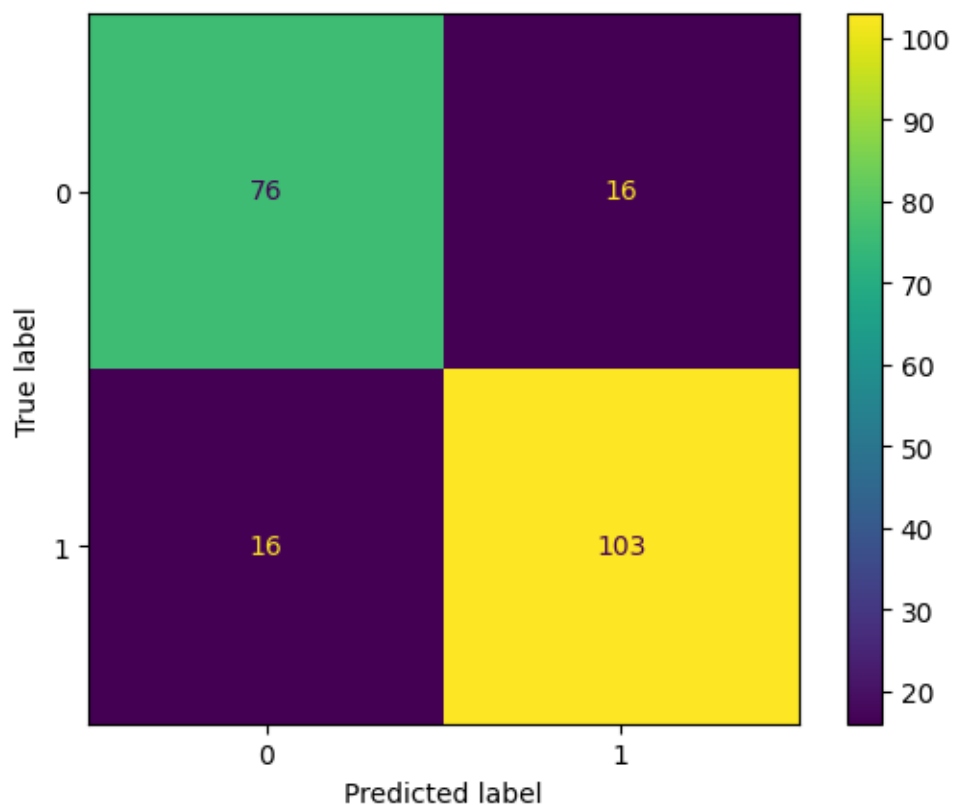
Jaccard score_bayes_model : 0.7366255144032922

همان طور که می بینیم عملکرد این مدل عالی نبوده است اما عملکرد نسبتاً خوبی داشته است.

این روند برای مدل گاوسی هم عیناً تکرار شده که کد و نتایج به صورت زیر است:

```
conf_matrix_gauss = confusion_matrix(y_test_heart,y_pred_gauss)
names = list(shuffled_data_heart.groupby('target').groups.keys())
disp = ConfusionMatrixDisplay(confusion_matrix=conf_matrix_gauss,
display_labels=names)
disp.plot()
plt.show()
print('Accuracy_gauss_model :',accuracy_score(y_test_heart,y_pred_gauss))
print('Precision_gauss_model
:',precision_score(y_test_heart,y_pred_gauss,average='micro'))
print('Recall_gauss_model
:',recall_score(y_test_heart,y_pred_gauss,average='micro'))
print('F1 score_gauss_model
:',f1_score(y_test_heart,y_pred_gauss,average='micro'))
print('Jaccard score_gauss_model
:',jaccard_score(y_test_heart,y_pred_gauss,average='micro'))
```

نتایج:

Accuracy_gauss_model : 0.8483412322274881
 Precision_gauss_model : 0.8483412322274881
 Recall_gauss_model : 0.8483412322274881
 F1 score_gauss_model : 0.8483412322274881
 Jaccard score_gauss_model : 0.7366255144032922

نتایج عینا شبیه به مدل بیز است و این دو مدل عملکرد یکسانی داشته اند.

قسمت نهم کد:

```

import random
data_for_s = np.append(X_test_norm , y_test_heart.reshape(211 , 1) , axis
= 1)
samples = random.sample(list(data_for_s) , 5)
X_sample = (np.array(samples))[: , :13]
y_sample = (np.array(samples))[: , 13]

```

در این قسمت ۵ داده به طور تصادفی از میان داده‌ها انتخاب شده تا خروجی واقعی و خروجی پیش‌بینی شده توسط مدل برای این ۵ داده مقایسه شوند.

برای مقایسه‌ی این خروجی‌ها از کد زیر استفاده شده است:

```
y_pred_sample = model_bayes.predict(X_sample)
print(f"our model predict is {y_pred_sample} and true label is {y_sample}")
acc = 0
for i in range(len(y_pred_sample)):
    if (y_pred_sample[i] == y_sample[i]):
        acc += 1

print(f"{(100*acc)/len(y_pred_sample)}% of predicts are true")
```

در این کد ابتدا پیش‌بینی برای دیتاهای موجود در نمونه انجام می‌شود. سپس خروجی واقعی و خروجی پیش‌بینی شده مقایسه می‌شود. همچنین به ازای هر دیتا از نمونه که خروجی پیش‌بینی شده و خروجی واقعی برابر هستند، متغیر `acc` یک واحد اضافه می‌شود و در نهایت این متغیر تقسیم بر ۵ می‌شود تا دقت پیش‌بینی این ۵ داده به دست آید.

نتیجه به صورت زیر است:

```
our model predict is [1. 1. 1. 0. 1.] and true label is [1. 1. 1. 0. 1.]
100.0% of predicts are true
```

همان‌طور که مشاهده می‌شود تمام پیش‌بینی‌ها برای این ۵ داده‌ی تصادفی درست بوده و دقت ۱۰۰ درصد داشته است.

پایان